

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 24 δραχ. κατ' έτος προπληρωτά. — Η τιμή των καταχωρήσεων είναι 30 λεπτά διὰ τὸν ἑξῆς 50 στοιχείων. — Η συνδρομή γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλ. Τυπογραφίαν ἐντὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς εἰς τοὺς κυρίους ἑλλήν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Sonntage und Donnerstage. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorauszahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 30 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonniert sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consuls.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 12 Δεκεμβρίου.

DIMANCHE, 24 Décembre.

SONNTAG, 24 December.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 11 Νοεμβρίου

— Τὴν παρελθούσαν τετάρτην 8 (20) Δεκεμβρίου ἐξεδόθησαν τὰ ἐπόμενα Διατάγματα:

Περὶ παραίτησεως τοῦ ἱππότη Κυρίου Ρουδχάρτ, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐχρησθήμεν νὰ ἐγκρίνωμεν τὴν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργικῆ Συμβουλίου Κυρίου ἱππότη Ρουδχάρτ, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικῆ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ζητηθείσαν ἄφασιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας Μας, καὶ τῷ ἐκπρόξενον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τὴν ἡμετέραν εὐχαρίστησιν διὰ τὸν ἀποδεδειγμένον ζῆλον, τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀφοσίωσιν καὶ τὰς καλὰς ἐκδουλεύσεις του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ μέχρι ταῦδε Πρέσβευς εἰς Κωνσταντινούπολιν Κυρίου Ζωγράφου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικῆ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πεισιθότες εἰς τὴν πείραν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ ἡμετέρου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Κυρίου Κ. Ζωγράφου, ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου καὶ πληρεξουσίου Ἰπουργοῦ παρὰ τῆ Ἱψηλῆ Πόρτα, διορίζομεν αὐτὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλικῆ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, μετὰ τὸν κανονικὸν μισθὸν, τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Παῖκον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικῆ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ζωγράφου, ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς εἰρημένης Γραμματείας εἰς τὸν ἡμετέρον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Παῖκον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, Κυρ. Σπυρίδ. Τρικούπη, ὡς Πρέσβευς ἐν Κωνσταντινούπολει.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πεισιθότες εἰς τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ ἡμετέρου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Κυρίου Σπυρίδ. Τρικούπη, διορίζομεν αὐτὸν ἐκ-

INTERIEUR.

ATHÈNES le 23 Décembre

— Mercredi dernier, 8 (20) Décembre ont été rendues les ordonnances suivantes:

Sur la démission du Chevalier de Rudhart président du Conseil des ministres.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRÈCE.

Avons daigné accepter du président de notre Conseil des ministres, le Chevalier de Rudhart, secrétaire d'état de la maison du Roi, et ministre des affaires étrangères, sa démission de notre service et en cette occasion, nous nous plaignons à lui exprimer notre haute satisfaction, pour son zèle éprouvé, pour son dévouement et ses bons services.

Donné à Athènes, le 8 (20) Décemb. 1837.

Ο Θ Ω Ν.

SCHMALTZ.

Sur la nomination de Mr. Zographos ministre plénipotentiaire à Constantinople, au ministère de la maison du Roi et des affaires étrangères.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRÈCE.

Appréciant l'expérience le dévouement et les connaissances de notre conseiller d'état en service extraordinaire K. Zographos notre envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près la S. Porte, l'avons nommé secrétaire d'état ministre de la maison du Roi et des affaires étrangères avec les appointemens ordinaires attachés à cette charge.

Donné à Athènes, le 8 (20) Décemb. 1837.

Ο Θ Ω Ν.

SCHMALTZ.

Sur la nomination provisoire de Mr. Païkos à la direction du ministère de la maison du Roi et des affaires étrangères.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRÈCE.

Jusqu'à l'arrivée du secrétaire d'état ministre de la maison du Roi et des affaires étrangères, Sieur K. Zographos, la direction de ce ministère est provisoirement confiée à notre secrétaire d'état ministre de la Justice, Sieur K. Païkos.

Donné à Athènes, le 8 (20) Décemb. 1837.

Ο Θ Ω Ν.

SCHMALTZ.

Sur la nomination du Conseiller d'état en service extraordinaire Sieur Sp. Tricoupi, comme ministre plénipotentiaire à Constantinople.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRÈCE.

Confians dans les lumières et les connaissances de notre conseiller d'état en service extraordinaire Sieur Spiridion Tricoupi, l'avons nommé notre en-

INLAND.

ATHEN den 23 December.

— Vergangenen Mittwoch den 20. December erschienen nachfolgende k. Ordonnanzen:

Die Entlassung des Minister-Präsidenten H. Ritter v. Rudhart betr.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Wir finden Uns bewogen, Unserem Ministerraths-Präsidenten und Staatssekretär Unsers königlichen Hauses und des Aeussern Herrn Ritter von Rudhart, auf seine gestellte Bitte, die Entlassung aus Unsern Diensten zu ertheilen. Wir bezeugen demselben bei dieser Gelegenheit mit Vergnügen Unsere Allerhöchste Zufriedenheit mit seinem unermüdlischen Streben, seiner bewährten Ergebenheit und seinen Uns geleisteten erspriesslichen Diensten.

Athen, den 20. December 1837.

O T T O.

SCHMALTZ.

Die Ernennung des Herrn Zographos, bevollmächtigten Ministers bei der hohen Pforte, zum Staatssecretär des königl. Hauses und des Aeussern betr.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIEGHENLAND.

Wir ernennen hiemit Unsern Staatsrath im ausserordentlichen Dienste und ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei der hohen Pforte, Hrn. K. Zographos, im Vertrauen auf seine vieljährige Erfahrung, seine Kenntnisse und Ergebenheit, zum Staatssekretär Unseres königl. Hauses und des Aeussern mit dem statusmässigen Gehalte.

Athen, den 20. December 1837.

O T T O.

SCHMALTZ.

Die provisorische Ernennung des Herrn A. Paikos zum Staats-Sekretär des königl. Hauses und des Aeussern betr.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Bis zur Ankunft des Staatssekretärs des königl. Hauses und der auswärtigen Angelegenheiten, Hrn. Zographos, übertragen Wir einstweilen die Leitung des genannten Ministeriums Unserm Staatssekretär Herrn A. Paikos.

Athen, den 20. December 1837.

O T T O.

SCHMALTZ.

Die Ernennung des Staatsraths im ausserordentlichen Dienste, Hrn. Spiridion Tricoupi, zum bevollmächtigten Minister bei der hohen Pforte betr.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Wir ernennen hiedurch Unsern Staatsrath im ausserordentlichen Dienste, Hrn. Spiridion Triku-

τακτον απεσαλμενον και πληρεξουσιον υπουργον παρα τη Ύψηλη Πορτα με τον κανονικον μισθον, τον συνδεδεμενον με την θεσιν ταυτην.

Η Ημετέρα επί του Βασιλικού Οίκου και επί των Εξωτερικών Γραμματεία επιρορτίζεται να ενεργήση τα περαιτέρω. Εν Αθήναις, την 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

O Θ Ω Ν.
ΣΜΑΛΤΣ.

Περί προεδρίας εις τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

O Θ Ω Ν.
ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχουμεν σκοπόν να προεδρεύωμεν συνήθως Ημεεις οι ίδιοι τὸ Ημέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εις δὲ εκείνας τὰς συνεδριάσεις, εις τὰς οποίας δὲν παρευρισκόμεθα, ἀναθέτομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν προεδρίαν εις τὸν Ημέτερον ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Γ. Κουντουριώτην, καὶ κωλυομένου τούτου, εις τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Ζαΐμην.

Έν Αθήναις, την 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

O Θ Ω Ν.
ΣΜΑΛΤΣ.

Διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 (20) Δεκεμβρίου ὑψηλοῦ Διατάγματος ἡ Α. Μ. εὐπρεστέτην ἡ ἀπονείμη τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτῆς τάγματος τοῦ Σωτήρος, εις τὸν μέχρι τοῦδε πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν, Κ. ἱππότην Ρουδχαρτ.

Ἐπόμενον εἶναι νὰ ἴδωμεν τὰς πράξεις ταύτας τῆς ἀνακτορικῆς τοῦ Βασιλέως ἐξουσίας ἐπεξηγουμένης μυσιοτρόπως, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἔποψιν θεωρῶν αὐτὰς θέλει προσπαθῆσαι νὰ τὰς ἐρμηνεύσῃ κατ' ὃν δοῦλεται τρόπον. Οἱ μὲν θέλου τὰς θεωρήσει, καθόσον ἀφορῶσι τὰ συμφέροντά των, ὡς ἐπωφελεῖς, οἱ δὲ ὡς ἐπιβλαβεῖς. Καὶ ὅμως τόσον ὀλίγη σύμφωνια καὶ ἁμοφωνία δοξασίων ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ὅσοι δημοσίως ἐκφράζονται, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θέλου ἐπιφέρει κρίσιν πάντῃ ἀμερόληπτον ὡς πρὸς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Καθὼς ὅλοι οἱ ἀλλήλοδιαδόχως διευθύναντες τὰ κοινὰ πράγματα εις τὴν Ἑλλάδα, οὕτω καὶ ὁ Κ. Ρουτχάρδος ἀπήντησε περιστάσεις εις αὐτὸν ἐναντίας, καὶ ὡς πᾶς ἄλλος δημόσιος ἀνὴρ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων εὐρισκόμενος, οὕτω καὶ ὁ Κ. Ρουτχάρδος εἶχε πολυκρίθιμους ὁπαδοὺς. Μολοντι ἡ ἔξοδός του ἐκ τῶν ὑποθέσεων εἶναι ἀκόμη πολλὰ πρόσφοτος ὥστε νὰ δυνήθῃ τις ἀταράχως νὰ ἐξετάσῃ τὰς δημοσίους αὐτοῦ πράξεις, ὀφείλομεν μολαταῦτα κατὰ συνείδησιν νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν σταθερὸν ζῆλον καὶ τὴν τελείαν ἀφοσίωσιν μετὰ τὴν ὁποίαν ὑπηρετήσε τὴν Α. Μ. Εὐρέθημεν εις θέσιν νὰ ἀκολουθήσωμεν μετ' ἐπιστάσιος τὰς προθέσεις τὰς οποίας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἔτρεφε, καὶ τὰς ὁποίας κατ' ἐκάστην ἐφήρμοζεν εις τὰ ἔργα του διὰ τοῦ θρόνου τὸ συμφέρον ὥστε εὐχόμεθα ὀλοφύχως νὰ ἴδωμεν καὶ εις τὸ ἔξῃς ὡς πρὸς τὰ κοινὰ πράγματα τὴν αὐτὴν ἀξίειαν ἀμερόληψιαν ἣτις ἐχαρακτήριζεν ἐν γένει τὰ μέτρα τὰ ὁποία τῷ ὑπηγόρευον τὰ καθήκοντά του. Ἐνόμισεν ἴσως ὁ Κ. Ρουτχάρδος ὅτι ἡ παρουσία του εις τὰ πράγματα δὲν ἦτον πλέον ἀναγκαίη, καὶ ὅτι ἐπέστη ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐδύνατο νὰ ἀποδώτῃ εις τὸν Βασιλεῖα τὴν παρακαταθήκην τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ. τῷ εἶχεν ἀναθέσει; Καὶ ἔστοχάσθη ἴσως ἀφ' ἑτέρου μέρους ὁ Βασιλεὺς ὅτι τοῦ πρωθυπουργοῦ του αἰ ἐκδουλεύσεις εἶχον πληρώσῃ τὸ μέρος των, καὶ ὅτι ὄφειλε νὰ παραδεχθῇ τὴν παῦσιν των; Ἰδοὺ ζητήματα τὰ ὁποία δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἐρευνησωμεν, καθότι δὲν ἔχομεν ἀκόμη τὰ ἀπαιτούμενα διδόμενα διὰ νὰ συνάξωμεν ὡς πρὸς τοῦτο ἀμερόληπτον συμπέρασμα, καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὁμοῦ μετὰ τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι ὁ Κ. Ρουτχάρδος ζητήσας καὶ ἐκ δευτέρου τὴν παραίτησιν του τὴν ἔλαβε παρὰ τοῦ Βασιλέως, εὐδοκήσαντος νὰ τῷ ἐκφράσῃ ταυτοχρόνως τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὰς καλὰς καὶ εὐκρινεῖς ἐκδουλεύσεις του, καὶ νὰ κἀμωμεν προσέτι τὴν παρατήρησιν ὅτι ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Μονάρχης ἦτον ὁ ἀρμοδιώτερος εις τὴν σπουδαίαν ταύτην περιστάσιν δικαστής.

Ὅπως καὶ ἂν ἔγῃ εις εκείνους τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ἡ Α. Μ. παρ' αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁποίους θέτει εις τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, ἀπόκειται σήμερον νὰ ἐνοησῶσι πόσον μεγάλη εἶναι ἡ εὐθύνη τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει εις αὐτοὺς ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἄνακτος καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ ἔθνους. Εἰς μόνους τοὺς Ἕλληνας παρακατετέθη ἡδὴ ἡ διατήρησις τῶν

voyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près de la Sublime Porte, avec les appointemens ordinaires attachés à cette charge.

L'exécution de la présente ordonnance est remise à notre ministre de la maison du Roi et des affaires étrangères.

Donné à Athènes, le 8 (20) Décemb. 1837.

OTHON.
SCHMALTZ.

Sur la présidence du Conseil des ministres.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRÈCE.

Nous avons arrêté de présider habituellement en personne notre Conseil des ministres.

Pour les séances du Conseil des ministres où nous ne présiderons pas en personne, nous décidons pour le présent, que la présidence sera prise ou par le président de notre Conseil d'état Sieur G. Kontourioti, ou par le vice-président notre Conseil d'état Sieur A. Zaïmi.

Donné à Athènes, le 8 (20) Décemb. 1837.

OTHON.
SCHMALTZ.

Chancellerie de l'ordre Royal du Sauveur.

Par son ordonnance du 8 (20) Décembre, S. M. a daigné décorer de la grande croix de son ordre royal du Sauveur, le Conseiller et secrétaire d'état, ci devant ministre de la maison du Roi et des affaires étrangères, Chevalier de Rudhart.

L'on doit s'attendre à voir ces actes de l'autorité souveraine du Roi expliqués de mille manières différentes, et chacun, de son point de vue particulier cherchera à les interpréter. Les uns y verront leur avantage les autres se sentiront froissés, mais, telle est encore le peu d'accord et le peu d'unanimité entre les opinions de ceux qu'on a coutumé de voir s'exprimer publiquement, qu'on ne peut espérer qu'un jugement entièrement désintéressé soit prononcé sur l'événement qui vient de se produire. Comme tous les chefs d'administration qui se sont succédés en Grèce, Mr. le Chevalier de Rudhart a rencontré des circonstances qui lui étaient contraires, et, comme tous les chefs d'administration Mr. de Rudhart a eu de nombreux adhérens. Bien que sa sortie des affaires soit trop nouvelle pour que le calme préside à l'examen des actes de son administration, nous devons à notre conscience, de louer la fermeté de son zèle et le dévouement de sa conduite au service de S. M. Nous nous sommes trouvés à même de suivre avec attention les intentions qu'il nourrissait, et que chaque jour il appliquait à l'administration des intérêts du trône, et nous ne pouvons que désirer la continuation de la noble impartialité qui dominait en général dans les mesures que lui dictait sa mission.

Cependant, Mr. de Rudhart a-t-il pensé que sa présence aux affaires n'étaient plus nécessaire, et que le jour était venu où il pouvait rendre à S. M. le dépôt qu'elle lui avait confiée? Le Roi de son côté a-t-il pensé que les services de son premier ministre avaient accompli leur tâche, et qu'il devait en accepter le terme? C'est ce que nous ne sommes pas en position d'examiner, attendu que les renseignements qui nous conduiraient à une conclusion impartiale nous manquent encore; et à ce sujet, nous ne pouvons que répéter avec la voix publique, que Mr. le Chevalier de Rudhart ayant demandé encore une fois sa démission, elle lui fut accordée par S. M. qui se plut en même temps à lui manifester la reconnaissance que lui inspirait le souvenir de ses bons et loyaux services: et remarquer que le Roi était le juge le plus naturel et le plus compétent dans cette importante circonstance.

Quoiqu'il en soit, c'est à ceux qu'aujourd'hui S. M. appelle à son service, et à la direction des affaires, de comprendre combien est grande la responsabilité qu'assume sur eux la confiance de leur souverain et les espérances de la nation. C'est à des grecs qu'est remise la conservation des intérêts monarchiques du pays. Le choix de S. M. porte

pis, im Vertrauen auf seine Erfahrung und seine Kenntnisse zum ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei der hohen Pforte, mit dem mit dieser Stelle verbundenen Gehalte.

Unser Ministerium des k. Hauses und des Aeussern wird beauftragt, das weitere Geeignete zu verfügen.

Athen, den 20. December 1837.

O T T O.
SCHMALTZ.

Den Vorsiz im Ministerrathe betr.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Es ist Unsere Absicht, in der Regel den Vorsiz in Unserm Ministerrathe Selbst zu führen; für jene Sizungen jedoch, bei denen Wir nicht gegenwärtig sind, übertragen Wir hiedurch den Vorsiz Unserm Vice-Präsidenten des Staatsraths, Hrn. G. Kunturiotis, und in dessen Verhinderung Unserm Vice-Präsidenten des Staatsrathes Herrn N. Zaimis.

Athen, den 20. December 1837.

O T T O.
SCHMALTZ.

Durch Ordonnanz vom 20. December hat Se. Maj. der König geruht, dem bisherigen Ministeraths-Präsidenten und Staatssekretær des königlichen Hauses und des Aeussern, Herrn Ritter von Rudhart, das Grosskreuz des Erlöserordens zu verleihen.

*) Eine Modification im Personal des Ministeriums ist stets ein wichtiges Ereigniss, und mit Recht sucht ein jeder die wahre Bedeutung desselben zu erforschen.

Ein Ministerwechsel kündigt immer das Ende einer gewissen Folge von Umständen an und den Anfang einer neuen Bahn; so sieht man auch immer in einem solchen Falle alleingewiegten Hoffnungen erwachen, und eine neue Bewegung entstehen nach allen Richtungen des öffentlichen Geistes.

Mag diese Bewegung sich nun durch eine allgemeine Beistimmung äussern, mag sie sich unter dem Einfluss des Zweifels und der Besorgnis kund geben, oder mag sie endlich eine gänzliche Missbilligung hervorrufen, — immer kann sie zum Besten des allgemeinen Fortschrittes ausgebeutet werden; denn indem die Meinungen alsdann mit mehr Klarheit und die Interessen mit grösserer Bestimmtheit sich herausstellen, wird es Allen, sowohl den Regierenden, als den Regierten leicht, die Stufe des Fortschrittes zu ermessen, auf welche man gelangt ist, und, wo nicht mit Gewissheit, doch wenigstens annäherungsweise, die Mäglichkeiten des Erfolgs zu berechnen, welche die folgenden Bestrebungen für sich haben.

So ist es jetzt, da eine ähnliche Gelegenheit sich darbietet, für alle diejenigen, welche sich mit Politik beschäftigen, eine unerlässliche Pflicht, die vorliegende Thatsache der Reconstituierung des Ministeriums wohl zu prüfen; denn gewiss wird Niemand glauben können, dass diese Idee durch eine Laune eingegeben und durch einen Zufall verwirklicht worden sei. Was uns betrifft, so betrachten wir dies Ereigniss als höchst bedeutend, und wir halten uns verpflichtet, hier auszusprechen, was wir davon für den Glanz des Thrones und für die Wohlfahrt des Landes erwarten.

Seitdem die Regierung Griechenlands eine monarchische Form erhalten, und seitdem König Otto die Zügel der Regierung ergriffen, hat eine fruchtbare und mächtige Idee in der Nation Wurzel geschlagen. Erzeugt an dem Tage, wo der Thron errichtet wurde, und ein Ausfluss der Krone selbst, schier diese Idee, auf die Unruhen und die Zwietracht einer Revolutionszeit folgend, von der Vorsee die Ergebnisse der Revolution zu beschliessen, und bis auf die letzte Spur jene Rivalitäten zu vertilgen, welche sich im Laufe so vieler Jahre, imitten des öffentlichen Unglücks hervorgethan hatten.

Bald bildete sich ein Grundsatz in der öffentlichen Meinung, und wurde, so zu sagen, der Glau-

*) Deutscher Text des in der letzten Nummer in französischer und griechischer Sprache mitgetheilten Artikels.

μοναρχικῶν τοῦ τόπου συμφερόντων. Ἡ ἐκλογή τῆς Α. Μ. χαρακτηρίζεται ὑπὸ τσαούτης ἀμεροληψίας, ὥστε ἕκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ εὐκόλως ποία εἶναι ἡ Ἀνακτορικὴ πρῶ- θεσις, καὶ ποῖοι οἱ φιλοδίκαιοι τοῦ Βασιλέως σκοποὶ ὑπὲρ τῆς ὑδαμονίας τοῦ τόπου.

Αἱ σχέσεις, ἡ πολιτικὴ θέσις καὶ τὰ προηγούμενα τῶν ἀνδρῶν τοῦσδήποτε ὁ Βασιλεὺς ἐκλεξεν ὡς ὑπουργοὺς του, καθὼς ἡ θέσις, αἱ σχέσεις καὶ τὰ προηγούμενα τῶν ὅσοι διαμένουσιν ὡς τοιοῦτοι εἰς τὰς θέσεις των, εἶναι τοιαῦται ὥστε εὐλόγως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον παριστάνονται ὅλαι αἱ προσώψεις τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Πρόδηλος καθίσταται ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ἀνακτος, καὶ κανεὶς δὲν δύναται θεοβίως νὰ ἀπατηθῇ ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους.

Εἰς τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀρσιώ- σιν ἀνεπέθησαν τὰ συμφέροντα τοῦ θρόνου· εἰς τὴν ἐμπει- ρίαν των ἐνεπιστεύθησαν ἡ διατήρησις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἑθνικῆς εὐθυμερίας, καὶ εἰς τὴν διανοίαν των τέλος πάντων ἀποσκοπεῖται νὰ ἐννοήσῃ τὴν βαθεῖαν ἔνοιαν τοῦ πολιτικοῦ φαινομένου τὸ ὅποιον περιστοιχίζει τὸν θρόνον, τὸ κέντρον τῆς ἑθνικῆς ἐνότητος δι' ἀτόμων τὰ ὅποια παριστάνουσι τὰ διάφορα στοιχεῖα τῆς κοινωνικῆς ἐνεργητικότητος τῆς Ἑλλάδος. Τούτο εἶναι μᾶλλον ὑψηλὸν τὸ ὅποιον ὅσοι ἐννοή- σουν θέλουσι μάθει ὅτι ἡ θέλησις τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀπαρ- τὰ στοιχεῖα τοῦ ἔθνους νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν γενι- κὴν τοῦ τόπου πρόοδον.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Εἰδήσεις ἐξ Ὀδησσοῦ τῆς 25 τοῦ παρελθόντος ἀ- ναγγέλλουσιν ὅτι πέντε ἀνθρώποι εἶχον πάλιν κρουσθῆ ὑπὸ τῆς πανώλους, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τοῦ συμβάντος τού- του ἡ τοπικὴ ἀρχὴ εἶχε λάβει δραστηριώτατα μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρόοδον τοῦ κακοῦ.

— Τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Γαλλικὸν Προξενεῖον διέκοψε τὰς μετὰ τῆς τοπικῆς ἐξουσίας σχέσεις του. Ἐπομένως κατε- βίβασε τὴν σημαίαν καὶ τὰ παράσημά του, καὶ παρέδωκε τοὺς Γαλλικοὺς ὑπηκόους εἰς τὸ Προξενεῖον τῆς Μεγάλης Βρε- τανίας. Ἡ τοιαύτη διαρρήξις προήλθεν ἐκ τινος διαφορᾶς ἥτις ἀνεφύη μετὰ τοῦ Γαλλικοῦ Προξενεῖου καὶ τοῦ Ἡγε- μόνος τῆς Βλαχίας, μὴ θελήσαντος Γάλλου τινος νὰ ἐμφα- νισθῇ ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου.

— Γράφουν ἐκ Σμύρνης τὴν 3. Δεκεμβρίου ὅτι πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος δὲν εἶχε πλέον προσβληθῆ οὐδεὶς ὑπὸ τῆς πα- νώλους.

— Ἡ Σουηδικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἥτις ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἐσχάτως, ἐφθάσεν εἰς Σμύρνην ὅπου θέλει διαμεί- νει ἐβδομάδας τινάς.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐν Ἑλλάδι Γαλλικὴ Πρεσβεία δηλοποιεῖ ὅτι:

Ἡ κατακύρωσις τῶν ζωοτροφῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων διὰ τὰ εἰς Πειραιᾶ προσομιζόμενα Γαλλικὰ ἀμπόλαια, θέλει ἐνεργηθῆ τὴν προσε- χῇ δευτέρῃ 13 Δεκεμβρίου 1837, κατὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ ἐν Πειραιᾷ Γραφεῖον τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἀμπολίων τούτων.

Θελεὶ κατακυρωθῆ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τὸ καλαφάτισμα τῶν αὐτῶν πλοίων, διὰ τὸ ἔτος 1838.

Τὰς προσωτέρας περὶ τῶν κατακυρώσεων τούτων πληροφορίας δύνα- ται νὰ λάβῃ ὅστις ἐπιθυμῇ, εἰς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον, εἰς τὴν παρα- τὸν ναὸν τοῦ Αἰόλου κειμένην οἰκίαν τοῦ Βαλάνου, καθὰ ἡμέραν ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς Μεσημβρίας.

Ἄθῃναι, τῆ 9. Δεκεμβρίου, 1837.

Ὁ Γαλλικὸς Πρόξενος καὶ Καγγελλάριος τῆς Πρεσβείας. A. Μασσὼρ.

— En date du 15 (u s) on écrivait de Smyrne qu'aucun nouveau cas de peste ne s'était manifesté depuis une semaine.

— L'escadre Suédoise partie dernièrement du Pirée, est arrivée à Smyrne où elle passera quelques semaines avant de remettre à la voile.

LÉGATION DE FRANCE

EN GRÈCE, CHANCELERIE.

L'adjudication des vivres et autres denrées à fournir aux paquebots à Vapeur Français de relâche au Pyrée, aura lieu le Lun- di 25 Décembre 1837, à Midi, au bureau de l'agent des paquebots au Pyrée.

Il sera adjugé, le même jour, à la même heure, et au même lieu, le calfatage des mêmes navires, pour l'année 1838.

On prendra connaissance du Cahier des charges, pour l'une et l'autre adjudication, à la Chancellerie de France, maison Balano, près la tour d'Eole, tous les jours de 10 heures du matin à Midi. Athènes, le 21 Décembre 1837.

Le Consul Chancelier de la Légation. MASSON.

l'empreinte d'une si large impartialité, que chacun peut clairement entrevoir l'intention Royale et la volonté de justice qui préside aux desseins que le souverain forme pour le bonheur du royaume.

Les relations, la position et les antécédens poli- tiques des personnes que le choix de S. M. appelle au ministère, aussi bien que la position les rela- tions et les antécédens des celles qui y demeurent, sont tels qu'on peut dire, que toutes les faces de la vie politique de la nation grecque sont représentées au conseil des ministres. Or, à la première vue de ce fait, le désir du souverain se traduit avec lucidi- té, et il n'est possible, à qui que ce soit, de se mé- prendre sur les intentions du chef de l'état.

C'est à leur probité et à leur dévouement que sont confiés les intérêts du trône; c'est à leur expé- rience que sont remis la conservation et le déve- loppement du bien être national; et c'est enfin à leur intelligence de comprendre le sens élevé du phénomène politique qui groupe autour du trône, centre de l'unité nationale, des individualités qui représentent les élémens divers de l'activité socia- le de la Grèce. Il y a dans ce fait un enseignement d'une haute portée, et ceux qui en comprendront les signes auront appris que la volonté du Roi est de faire servir tous les élémens nationaux au progrès général du pays.

NOUVELLES DIVERSES.

— Des nouvelles d'Odessa en date du 7 portent que cinq nouveaux cas de peste s'étaient déclarés dans cette ville. L'autorité locale avait redoublé de surveillance pour arrêter les progrès de la conta- gion, et de nouvelles mesures venaient d'être ajou- tées à celles déjà prises.

— Le consulat de France à Bucharest a rompu ses relations avec l'autorité locale; il a baissé son pavillon enlevé ses armes et remis les sujets Français au consulat Britannique; la cause de cet- te rupture est un différent entre l'autorité Fran- çaise et le Prince de Valachie au sujet d'un Français qui refusa de comparaitre devant le tribunal Con- sulaire.

mehr als je muss man in allen Richtungen der Na- tionalthätigkeiten die Elemente der Einwirkung auf das Volk schäpfen, und die lange Laufbahn des Herrn Glarakis hat vollkommen hingereicht, um ihm die Ueberzeugung zu verschaffen, dass die Nationalentwicklung und der Nationalfortschritt un- auffhaltsam nach ihrer definitiven Einheit hin streben.

Was die kleine Anzahl derjenigen betrifft, wel- che noch von der ausschliesslichen Herrschaft eini- ger untergeordneten Interessen träumen, so müs- sen sie einsehen, dass die Zeit vorbei ist, wo, bei dem Mangel einer allgemeinen Autorität, die Na- tion das Joch des einen nur abschüttelte, um unter das Joch des andern zu gerathen; das Reich der Partheien hat für immer aufgehört, und unter der königlichen Herrschaft kann der Patriotismus sich nicht anders kundgeben, als durch Gerechtigkeit, Uneigennützigkeit, Unpartheilichkeit und durch Au- ßerung an den Thron.

FRANZOESISCHE GESANDTSCHAFT

IN GRIECHENLAND.

Montag Mittags den 25. December 1837 wird die Versteige- rung der Lieferung von Lebensmitteln und andern Naturalien an die im Piræus einlaufenden französischen Dampfschiffe, im Bureau des Agenten der Dampfschiffe, im Piræus statt finden.

Ferner wird am selben Tage, zur gleichen Stunde und am näm- lichen Orte die Lieferung des für 1838 zum Calfatern der oben- genannten Schiffe noethigen Materials öffentlich versteigert.

Die nähern Bedingungen für die eine und andere Licitation sind auf dem französischen Gesandtschaftsbureau, im Hause des Herrn Balano, nahe beim Aeolus-Thurm, täglich von 10 — 12 Uhr Vormittags einzusehen.

Athen, den 21. December 1837.

Der Consular-Director der französischen Gesandtschaft Masson.

bensartikel des Bürgerthums und des Patriotismus. Er wurde das Erkennungszeichen zwischen allen wahren Freunden der Wohlfahrt Griechenlands und das Feldgeschrei für alle wahren Verfechter des Thrones, und schon ist die moralische Stärke und die Volksthümlichkeit dieses Grundsatzes so sehr gestiegen, dass jetzt Niemand, wie er auch sonst im Innersten seines Herzens denken möge, es wagen würde, sich gegen die zu erklären, welche Verges- senheit alter Rivalitäten, Verschmelzung und Ein- tracht aller Griechen und die Souveränität des Thrones predigen.

Alles, was seit 1833 auf dem Felde der Politik geschehen ist, hat sich auf die Anwendung dieses Grundsatzes bezogen, der vorzugsweise ein Natio- nalprinzip geworden ist, und noch neuerlich, am Ende der Staatskanzleiverwaltung, gab es einen Augenblick, wo, nachdem der Ueberrest des politi- schen Einflusses des Partheigeistes verschwunden war mit der Gewalt, die sich desselben bedient hat- te — es gab, sagen wir, einen Augenblick, wo die Nation glaubte, der Zeitpunkt sei erschienen, seine definitive Einheit zu constituiren, und den Versöh- nungsact zwischen allen seinen Stimmführern und allen seinen politischen Capacitäten auszuführen. Aber da diese Annäherung nur bewerkstelligt war durch die Opposition gegen eine antinationale Ten- denz; da der Geist des Widerspruchs u. ein negatives Prinzip die einzigen Motive dieser Coalition waren, so musste nothwendigerweise erfolgen, was auch erfolgt ist: dass nämlich der Augenblick des Trium- phes zugleich der Augenblick war, wo die Engher- zigkeit, die Unzulänglichkeit und die Eitelkeit des Zweckes, den man verfolgt hatte, an das Licht trat. Nach dem Siege wollte man sich in die Trophæen theilen, und neue Uneinigkeiten waren im Begriffe auszubrechen.

Aber — Dank sei der königlichen Weisheit, nie zu ermüdenden Unpartheilichkeit und Gerech- tigkeit, Dank auch der Uneigennützigkeit der unter- richteten und bestgesinnten Griechen — die feste und imponirende Haltung des Thrones erstikte die Elemente der Zwietracht, und wusste sie noch ein- mal empfänglich zu machen für die Belehrung über ihre wahre Tendenz. Diese Verhältnisse wahr- ten drei Monate, und sie waren von der Art, dass fast nur die königliche Gewalt vermochte, die poli- tische Bewegung zu leiten, so dunkel und verwor- ren waren die Ansichten und Absichten des öffent- lichen Geistes.

Die Modification des Ministeriums hat in die- sem Augenblicke die Reihe dieser Ereignisse be- schlossen, und obgleich wir niemals in die geheim- en Absichten der Regierung eingeweiht waren, und obgleich wir das königliche Verfahren zu schr achten, als dass wir seinen Sinn durchdringen woll- ten, so haben wir doch von einigen Aeusserungen Kenntniss erlangt, die vom Throne selbst ausgehen, und die uns bestärkt haben in unsern Hoffnungen und Ueberzeugungen des sichern und vielleicht nahen Erfolgs der Anstrengungen derer, die kein anderes Oberhaupt anerkennen, als den König, und die ihre Thätigkeit der Befestigung der Mo- narchie widmen.

Die Bestimmung, welche das neue Ministerium zu erfüllen hat, ist hoch, wichtig und fruchtbar, und der Zeitpunkt, in welchem Herr Glarakis in die Geschäfte eingetreten ist, würde für sich allein schon genügen, ihm die Wichtigkeit seiner Mission zu bezeichnen, wenn auch nicht die lange und unausgesetzte Erfahrung, welche er in der Politik des Landes gemacht hat, die Wahl Sr. Maj. recht- fertigte, und ihm die Bahn vorzeichnete, die er zu verfolgen hat, um dem Vertrauen seines Kö- nigs und den Hoffnungen seiner Mitbürger zu ent- sprechen. Der ehrenwerthe Charakter, den die ganze Nation an ihm kennt, und dessen Eigen- schaften Seine Majestät Allerhöchstselbst in der Ordonnanz vom 29. Nov. zu würdigen geruht ha- ben, ist eine mehr als hinreichende Bürgschaft für die gewissenhafte Erfüllung der Pflichten, welche sein hoher Beruf ihm auferlegt. Andererseits geben die Erfordernisse der seiner Tüchtigkeit anver- trauten Verwaltung ihm die Ueberzeugung, dass er, um dem Könige zu dienen, dem Lande dienen muss, und dass man dem Lande nur dienen kann, wenn man die Interessen der gesammten Nation berücksichtigt. Jetzt mehr als je muss man, um für den König zu sein, für die Griechen sein, jetzt

NOMOS
Περὶ ἐξουβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Γ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ καταλλήλοτερον καὶ πληρέστερον τὰς περὶ ἐξουβρίσεων ἐν γένει διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰς περὶ τύπου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατακτομεν τὰ ἑξῆς:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ ἐξουβρίσεων τοῦ Βασιλέως, τῶν διαδόχου, τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Α. Ἐξουβρία τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 1. (137) (*) Μὲ θάνατον τιμωρεῖται ὅστις ἐπιβάλλει χεῖρα ὑβριστικὴν εἰς τὸ ἱερόν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ αἰκίαν.

Ἄρθρ. 2. (138) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχισον ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται:

1) Ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ δι' ὁποιονδήποτε αἰσθητῶν ἐξικονήσεων καὶ ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον,

α) Ἰβρίζει, γλευρίζει, δυσφημεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν

β) Προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μίσος ἢ περιφρόνησιν κατ' αὐτῶν.

γ) Ἀποδίδει εἰς ἄλλον παρὰ τὸν Βασιλέα δικαιοῦματα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος: ἢ

δ) Καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον προσβάλλει τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

2) Ὅστις συνθέτει ἐν γνώσει, ἢ διαδίδει ἐκ προθέσεως τοιαῦτα ἐγγράφα, ἢ παραστάσεις:

3) Ὅστις καταχρᾶται τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν παρανόμου τινὸς πράξεως.

Ἄρθρ. 3. (139) Εἰς φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταδικάζεται, ὅστις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενων περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὸν Βασιλέα, καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἱερόν αὐτοῦ πρόσωπον, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 4. Ὅστις ἀποδώσει εἰς τὸν Βασιλέα τὸ ὄνειδος, ἢ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεώς του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 5. (140) Ὡς ὑβριστὴς τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τιμωρεῖται ὁ καταστάς ἐνοχὸς τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2, καὶ 3 ἀναφερομένων πράξεων κατὰ τῆς Σιζύγου τοῦ Βασιλέως, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Β. Περιούβρια τῶν ἐξωτερικῶν σημείων τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. (141) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημοσίῳ τόπον ἢ παρόντων πολλῶν, περιούβριζει ἢ διὰ μίσος, ἢ περιφρόνησιν, ἀφαιρεῖ, ἢ βλάπτει τὰ Βασιλικὰ σύμβολα, ἢ ἄλλα τῆς Βασιλικῆς ἀξίως, σημεῖα.

Γ. Ἐξουβρία τοῦ διαδόχου τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 7. (142) Ὁ ἐξουβρίζων τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας, τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1 μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2, μὲ φυλάκισιν ἐνὲν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Δ. Ἐξουβρία τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν.

Ἄρθρ. 8. (143) Ἐξουβρία, γενόμενα κατὰ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, τιμωροῦνται, καθόσον μὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 7, καθόσον δὲ περιέχονται εἰς τὸ ἄρθρον 4, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Ε. Ἐξουβρία τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρ. 9. (144) Ἡ ἐκτέλεσις ὀξοποῖνου πράξεως κατὰ τινος μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς νομίμου ποινῆς ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

(*) Ὁ ἐν παρενθέσει ἀριθμὸς εἰς ὁ τῶν ἄρθρων τοῦ ὑπάρχοντος ποινικοῦ νόμου.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Ὁ ὑπεύθυνος Συντάκτης Ἰωάννης Α. Μπαλῆς.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU.
ROI DE LA GRÈCE.

Sur la proposition de nos ministres de la Justice et de l'Intérieur, ayant reconnu la nécessité de compléter et de régler plus convenablement la procédure pénale et la loi du 30 décembre 1833, sur l'insulte et la diffamation en général, et en particulier sur les délits de la presse, ayant entendu notre conseil d'état, avons ordonné et ordonnons ce qui suit:

CHAPITRE I.

De l'insulte envers le Roi, l'heritier présomptif, le regent et la famille Royale.

I. De l'insulte envers le Roi.

Article 1 (137) Sera puni de mort, quiconque levera une main sacrilège sur la personne sacrée du Roi, ou quiconque la menacera d'un mauvais traitement.

Art. 2. Sera puni d'un emprisonnement d'une année au moins, quiconque, en présence du Roi, devant une assemblée publique, dans un lieu public, ou en présence de plusieurs personnes, soit par écrit, soit par des emblèmes, soit par des symboles, des descriptions ou des expressions sensibles, insultera, raillera, ou diffamera la personne du Roi ou son autorité royale.

Quiconque cherchera à exciter contre elles, la haine ou le mépris.

Quiconque attribuera à tout autre qu'au Roi les prérogatives, de la couronne de Grèce, et:

Quiconque, par quelque manière que se soit, attaquera la personne du Roi et son autorité royale.

Quiconque rédigera sciemment et répandra à dessein de pareils écrits, emblèmes ou descriptions.

Quiconque qui se servira du nom du Roi pour exécuter un acte illégal.

Art. 3. Sera puni d'un emprisonnement de six mois au moins, et de deux ans au plus, quiconque outre les circonstances prévues par l'article précédent, manifesterà du mépris pour le Roi, pour sa personne, ou pour son autorité.

Art. 4. Sera puni d'un emprisonnement d'un mois au moins et d'une année au plus, et d'une amende de cent à 500 drachmes, quiconque attribuera au roi la responsabilité des actes du gouvernement.

Art. 5. Sera puni comme pour avoir insulté la majesté Royale, quiconque serendra coupable des actes indiqués par les articles ci-dessus 1 2 et 3, contre l'épouse du Roi, en ce qui touche sa personne.

CAAPITRE II.

Du mépris des signes et symboles extérieurs de l'autorité royale.

Art 6 (141) Sera puni d'un emprisonnement de trois mois au plus, quiconque dans un lieu public, ou en présence de plusieurs personnes raillera, méprisera, enlèvera ou mutilera les symboles de la royauté, ou les signes apparens de l'autorité royale

CHAPITRE III.

De l'insulte à la personne de l'heritier persomptif.

Art. 7 (142) Quiconque insultera la personne de l'heritier persomptif sera: dans le cas prévu par l'art. 1, puni d'un arret provisoire; dans le cas prévu par l'art. 2, puni d'un emprisonnement de neuf mois à 3 ans; et dans le cas prévu par l'art. 3, puni d'un emprisonnement de six mois au plus.

CHAPITRE IV.

De l'insulte au Régent-

Art. 8 (143) L'insulte envers le Régent du royaume sera punie, dans les cas prévus par les art. 1, 2 et 3, d'après les dispositions du précédent art. 7, et dans les cas prévus par l'article 4, elle sera punie d'un emprisonnement d'un mois au moins et d'une année au plus.

CHAPITRE V.

de l'Insulte envers les membres de la famille Royale.

Art L'exécution d'un acte coupable contre un des membres de la famille Royale, sera considérée, relativement à la peine à infliger, comme une circonstance hautement aggravante.

(SUPPLEMENT)

Le gérant responsable Jean A. Balis.

GESEZ.

Ueber Beleidigung überhaupt, und insbesondere über die Presse.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Auf den Antrag Unserer Ministerien der Justiz und des Innern und in Anbetracht der Nothwendigkeit, die Bestimmungen des Strafgesetzes vom 18. (30.) December 1833 über Beleidigung überhaupt, und insbesondere jene über die Presse auf eine angemessenere und vollständigere Weise festzustellen, haben Wir nach Vernehmung des Staatsrathes beschlossen und verordnen, wie folgt:

KAPITEL A.

Von Beleidigung der Majestät, des Thron-Erben, des Reichsverwesers und der königlichen Familie.

I. Beleidigung der Majestät.

Art. 1. Wer an die geheiligte Person des Königs beleidigend Hand anlegt, oder dieselbe mit einer persönlichen Misshandlung bedroht, soll mit dem Tode bestraft werden.

Art. 2. Mit Gefängniß von wenigstens einem Jahre wird bestraft:

1. Wer in Gegenwart des Königs, oder in einer öffentlichen Versammlung oder an einem öffentlichen Orte in Anwesenheit mehrerer Personen oder in öffentlichen Schriften oder bildlichen Darstellungen oder in irgend einer Art und Form bildlicher Darstellungen und Mittheilungen an das Publikum die Person des Königs oder seine königliche Gewalt

a. beleidigt, verspottet, schmäht;

b. Hass oder Verachtung gegen dieselben zu erregen sucht;

c. einem andern als dem Könige die Rechte auf den Thron Griechenlands beimisst;

d. auf irgend eine andere Weise die Person des Königs oder seine königliche Gewalt angreift.

2. Wer solche Schriften oder Darstellungen wissentlich verfertigt oder vorsezlich verbreitet.

3. Wer den Namen des Königs zur Ausübung einer gesetzwidrigen Handlung missbraucht.

Art. 3. Wer ausser den im vorigen Artikel genannten Fällen dem Könige in Ansehung seiner geheiligten Person oder seiner königlichen Gewalt Verachtung bezeigt, ist zur Gefängnißstrafe von 6 Monaten bis zu 2 Jahren zu verurtheilen.

Art. 4. Wer dem Könige den Tadel oder die Verantwortlichkeit für die Handlungen seiner Regierung zuschreibt, wird mit Gefängniß von einem Monat bis zu einem Jahre und mit einer Geldstrafe von hundert bis fünfhundert Drachmen bestraft.

Art. 5. Als Beleidiger der königlichen Majestät wird jeder bestraft, wer sich einer der in Art. 1, 2 und 3 genannten Handlungen gegen die Gemahlin des Königs in Ansehung ihrer Person schuldig macht.

II. Verunglimpfung der äussern Zeichen der königlichen Würde.

Art. 5. Mit Gefängniß bis zu drei Monaten wird bestraft, wer an einem öffentlichen Orte oder in Anwesenheit mehrerer Personen aus Hass oder Verachtung die königlichen Wappen oder andere Zeichen der königlichen Würde abreisst oder beschädigt.

III. Beleidigung des Thronerben.

Art. 7. Wer sich an der Person des Thronerben einer Beleidigung schuldig macht, wird im Falle des Art. 1 mit Kettenstrafe auf bestimmte Zeit, im Falle des Art. 2 mit Gefängniß von neun Monaten bis zu 3 Jahren und im Falle des Art. 3 mit Gefängniß bis zu sechs Monaten bestraft.

IV. Beleidigung des Reichsverwesers.

Art. 8. Beleidigungen, welche an dem Reichsverweser begangen werden, sind, sofern sie sich auf die Art. 1, 2 und 3 beziehen, nach den Bestimmungen des vorhergehenden Artikels 7, wofern sie

(Fortsetzung in der Beilage.)

Verantwortlicher Redacteur Johann A. Balis.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περί εξυβρίσεως ξένων ήγεμόνων και κυβερνήσεων, των διπλωματικών πρακτόρων αυτών, και άλλων αρχών.

Άρθρ. 10. (145) Με φυλάκισιν εξ μηνών μέχρι δύο έτιμωρείται, όστις ύβρίζει, χλευάζει, ή δυσφημεί δι έργου, ή διά λόγου, δι' έγγραφου, ή διά συμβολικής παραστάσεως, τους ήγεμόνας ξένων επικρατειών.

Άρθρ. 11. (146) Φυλάκισιν ενός μηνός μέχρι ενός έτους καταγινώσκειται εις τίν ύβρίζοντα, χλευάζοντα, ή δυσφημούντα, δι' έργου, ή διά λόγου, έγγραφως, ή διά συμβολικής παραστάσεως, τους παρά τω Βασιλεί συστημένους πρόσβλους, ή άλλους, διπλωματικών χαρακτήρα έχοντας, πληρεξούσιους ξένων δυνάμενων, ως τοιούτους.

Άρθρ. 12. (147) Με φυλάκισιν τό πολύ εξ μηνών τιμωρείται, όστις εις δημοσίας όμιλίας, εις κοινώς διαδεδωμένα συγγράμματα, ή εις συμβολικές παραστάσεις, προσβάλλει κυβερνήσεις, ή αρχάς ξένων επικρατειών, διά περιφρονητικού χλευασμού, βλασφημίας, ή άλλων δυσμενών αιτιάσεων, ή προκαλεί κατά τόν αυτών τρόπον εις επανάστασιν τους κατοίκους ξένων επικρατειών.

Άρθρ. 13. (148) Εις τήν περίπτωσιν των άρθρων 10, 11 και 12 δέν γίνεται ποινική καταδίωξις, ειμή μόνον κατ' έγκλησιν του ύβρισθέντος.

Εις τας περιπτώσεις όμως των άρθρ. 10 και 12 ή έγκλησις δύναται να γενή και υπό του παρά τή Ελληνική Κυβέρνησει διπλωματικού απεσταλμένου του προσβληθέντος ήγεμόνος, ή τής προσβληθείσης κυβερνήσεως, όταν τό αυτό δικαίωμα επιτρέπεται και εις τους, κατ' αυτή απεσταλμένους διπλωματικούς της Ελληνικής Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Περί πράξεων αντίκειμένων εις τας βάσεις των καθεστώτων νόμων.

Άρθρ. 14. (149) Όστις κατ' οίνδηποτε τρόπον προκαλεί υπό τό πρόσχημα τής θρησκείας εις παραβίασιν των νόμων και των διαταγμάτων τής Κυβερνήσεως, όστις ζητεί να έλευθή προσκλύτους εις λεγόμενα θρησκευτικά δόγματα, με τά όποια ενεργούμενα είναι ασυμβίβαστος ή διατήρησις τής πολιτικής τάξεως, υποβάλλεται εις φυλάκισιν εξ μηνών μέχρι δύο έτων, και προσέτι, εάν ήται δημοσίας υπάλληλος ή υπηρέτης, αποβάλλεται τής υπηρεσίας.

Άρθρ. 15. (150) Εις φυλάκισιν ενός μηνός έως ενός έτους καταδικάζεται, όστις εις δημοσίαν συνέλευσιν, ή εις δημοσίον τόπον, παρόντων πολλών, ή διά δημοσίων έγγραφων και παραστάσεων, ή άλλων ανακοινώσεων προς τό δημοσίον, δυσφημεί, λοιδορεί, περιφρονητικώς χλευάζει τό πολίτευμα, τας αρχάς αυτού, ή τους άπαρτίζοντα τό πολίτευμα νόμους, ή προσβάλλει αυτά, ζητών να τά ανατρέψη.

Προσβολή διά βλασφημίας, λοιδορίας, ή περιφρονητικού χλευασμού κατ' άλλων καθεστώτων νόμων, επισύρει φυλάκισιν τό πολύ εξ μηνών.

Άρθρ. 16. (151) Με φυλάκισιν τό πολύ εξ μηνών τιμωρείται, όστις προκαλεί, ή διεγείρει εις άπειθειαν κατά των καθεστώτων νόμων εις δημοσίαν συνέλευσιν, ή εις δημοσίον τόπον παρόντων πολλών, ή διά δημοσίου έγγραφου, ή άλλης ανακοινώσεως προς τό δημοσίον.

Εάν διά τοιαύτης προκλήσεως, ή διεγέρσεως, παρεκινήθησαν τόντι πολλοί των πολιτών εις άπειθειαν, καταγινώσκειται φυλάκισιν τριών μηνών έως δύο έτων.

Άρθρ. 17. (152) Φυλάκισιν τό πολύ τριών μηνών και εν ύποτροπή τό πολύ εξ μηνών επιβάλλεται εις εκείνον, όστις εις δημοσίαν όμιλίαν έγγραφως ή διά συμβολικών παραστάσεων, προσβάλλει διά περιφρονητικών χλευασμών, ή δυσμενών εκφράσεων τά δόγματα, τας διατάξεις, και τά έθιμα τής Ανατολικής Εκκλησίας, ή άλλης θρησκείας, ύφισταμένης με τήν συγκατάθεσιν τής Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 18. (153) Όστις διά δημοσίον όμιλίαν, διδασκαλίαν, συγγράμματος, ή συμβολικής παραστάσεως εκφράζεται εις πρόσκομμα άλλων με τρόπον, προσβάλλοντα τό όφειλόμενον σεβας προς τίν Δημιουργόν του παντός, όστις εκφράζει τοιαύτας αρχάς, δόξας, ή φρονήματα, τά όποια αντίβαίνουσιν εν γενεί εις τας βάσεις τής θρησκείας, και ήθους, ή άλλως είναι επιβλαβή εις τήν θρησκείαν, ή εις τά ήθη, όστις προσπαθεί να δικαιολογήση πράξεις, χαρακτηριζόμενας, ως πλημμελήματα, ή κακούργήματα, παρά του νόμου, καταδικάζεται εις φυλάκισιν τό πολύ τριών μηνών, και εν ύποτροπή τιμωρείται με φυλάκισιν τό πολύ εξ μηνών.

ΚΕΦ. Δ΄.

Περί πράξεων αντίκειμένων εις τό προς τήν αρχήν όφειλόμενον σεβας.

Α. Περιύβρισις δηλοποιήσεων και απογράφω των δημοσίων αρχών.

Άρθρ. 19. (153) Με φυλάκισιν ενός μηνός έως ενός έτους

CHAPITRE VI.

de l'Insulte envers les Souverains et les gouvernemens étrangers, envers leurs agents Diplomatiques et autres autorités.

Art. 10 (145). Sera puni d'un emprisonnement de six mois a deux ans, quiconque insultera raillera ou diffamera, par actions, paroles, écrits, emblèmes, ou Symboles les Souverains étrangers.

Art. 11. (146). Sera puni d'un emprisonnement d'un mois à une année, quiconque insultera, raillera, ou diffamera, par actions, paroles, écrits, emblèmes ou symboles, les plénipotentiaires des états étrangers accredités près du Roi, et revêtus du caractère diplomatique.

Art. 12 (147) Sera puni d'un emprisonnement de six mois au plus, quiconque par discours au public, écrits, ou représentation symbolique raillera, méprisera, ou diffamera, les gouvernemens étrangers ou leurs autorités, et quiconque exciterait par ces moyens, les habitans des états étrangers à la révolte.

Art. 13 (148) Dans les circonstances prévues par les articles 10 11 et 12, les poursuites judiciaires ne seront faites que d'après la plainte de la personne injuriée.

Dans les cas prévus par les art. 10 et 12 la plainte peut être portée par l'envoyé diplomatique, accredité près du gouvernement grec, du Souverain ou du gouvernement attaqué, lorsque le même droit est accordé aux envoyés du gouvernement grec près du gouvernement ou du Souverain injurié.

CHAPITRE VII.

Sur les actes contraires aux bases des lois établies.

Art. 14 (149) Sera puni d'un emprisonnement de six mois à deux ans: Quiconque, par un moyen quelconque, sous le pretexte de la religion excitera à la violation des lois et ordonnances du gouvernement. Quiconque cherchera à faire des prosélytes à des doctrines prétendues religieuses dont la mise en pratique serait opposée au maintien de l'ordre établi. — Si le coupable est employé public il sera, en outre de la peine ci dessus indiquée, destitué de son emploi.

Art. 15 (150) Sera puni d'un emprisonnement d'un mois à un an: quiconque dans une assemblée, dans un lieu public, ou en présence de plusieurs personnes: par discours, par écrit, par représentation theatrale, ou autre expression adressée au public, méprisera, injuriera, ou diffamera la forme du gouvernement, les principes ou les lois qui le constituent, et cherchera à les renverser.

Les attaques, par diffamations, accusations fausses, railleries etc. contre les lois fondamentales d'un gouvernement étranger, ne seront punies que d'un emprisonnement de six mois au plus.

Art. 16 (151) Quiconque excitera le peuple à l'insubordination contre les lois du pays, dans une assemblée, dans un lieu public ou en présence de plusieurs personnes, par paroles, écrits, ou autres moyens, sera puni d'un emprisonnement de six mois au plus. Mais, si par suite de l'excitation, plusieurs citoyens sont portés à l'insubordination, l'emprisonnement sera de trois mois à deux ans.

Art. 17 (152) Sera puni d'un emprisonnement de trois mois au plus, quiconque par discours public, par écrits ou par représentations, emblèmes ou symboles, excitera au mépris et à la raillerie des doctrines réglemens usages et cérémonies de l'Eglise d'Orient, ou de toute autre religion tolérée par le gouvernement, et en cas de récidive le coupable sera puni d'un emprisonnement de six mois au plus.

Art. 18 (153) Sera puni d'un emprisonnement de trois mois au plus:

1° Quiconque par un discours public, un livre ou un représentation symbolique, s'exprimera irrévérencieusement, et de manière à faire scandale touchant le respect dû à la Divinité.

2° Quiconque professera publiquement et ouvertement, des principes, des doctrines ou des opinions

aber in Art. 4 einbegriffen sind, mit Gefängniß von einem Monat bis zu einem Jahre zu bestrafen. IV. Beleidigung der königlichen Familienglieder.

Art. 9. Wird eine strafbare Handlung an der Person eines Mitgliedes der königlichen Familie begangen, so ist dieses bei Anmessung der gesetzlichen Strafe als besonderer Erschwerungsgrund zu betrachten.

CAPITEL B.

Von Beleidigung fremder Souveraine und Regierungen, ihrer diplomatischen Agenten und anderer Behörden.

Art. 10. Mit Gefängnisstrafe von sechs Monaten bis zu zwei Jahren ist zu belegen, wer thätlich oder mündlich oder in einer Schrift oder bildlichen Darstellung die Häupter fremder Staaten beleidigt, verspottet oder schmäht.

Art. 11. Gefängniß von einem Monat bis zu einem Jahr trifft denjenigen, welcher die bei dem Könige accreditirten Gesandten oder andere mit diplomatischem Charakter bekleideten Bevollmächtigten fremder Staaten in dieser ihrer Eigenschaft thätlich, mündlich oder in einer Schrift oder bildlichen Darstellung beleidigt, verspottet oder schmäht.

Art. 12. Wer Regierungen oder Behörden fremder Staaten durch verachtenden Spott, Lästerng, oder andere gehässige Beschuldigung in öffentlichen Reden, öffentlich verbreiteten Schriften oder bildlichen Darstellungen angreift, oder auf dieselbe Weise die Einwohner fremder Staaten zum Aufruhr auffordert, ist mit Gefängnis-Strafe bis zu sechs Monaten zu bestrafen.

Art. 13. Im Falle der Artikel 10. 11 und 12 findet die strafgerichtliche Einschreitung nur auf eine von dem Beleidigten erhobene Beschwerde statt.

In den Fällen der Artikel 10 und 12 jedoch kann die Berufung auch von den bei der griechischen Regierung accreditirten diplomatischen Gesandten des beleidigten Souverains oder der angegriffenen Regierung ausgehen, wenn dasselbe Recht auch den diplomatischen Gesandten der griechischen Regierung an jenem Hofe eingeräumt wird.

CAPITEL C.

Von den Handlungen gegen die Grundlagen der Rechtsverfassung.

Art. 14. Wer auf irgend eine Weise zur Verletzung der Geseze und Verordnungen des Staats unter dem Vorwande der Religion auffordert, wer für angebliche Religionsseze, mit deren Ausübung die bürgerliche Ordnung nicht bestehen kann, Anhänger zu werben sucht, soll mit Gefängniß von sechs Monaten bis zu zwei Jahren, und überdiess, wenn er ein Staats-Beamter oder öffentlicher Diener ist, mit Dienst-Entlassung bestraft werden.

Art. 15. Wer in öffentlicher Versammlung oder an einem öffentlichen Ort in Anwesenheit mehrerer Personen oder in öffentlicher Schrift oder Darstellung oder anderer Mittheilung an das Publikum die Verfassung, deren Principien oder die die Verfassung bildenden Geseze durch Lästerng, Schmähung oder verachtenden Spott oder mit der Absicht angreift, sie umzustürzen, soll zum Gefängniß von einem Monat bis zu einem Jahre verurtheilt werden.

Ein Angriff durch Lästerng, Schmähung oder verachtenden Spott auf andere bestehende Geseze hat Gefängniß bis zu sechs Monaten zur Folge.

Art. 16. Wer in öffentlicher Versammlung oder an einem öffentlichen Orte in Anwesenheit mehrerer Personen, oder in öffentlicher Schrift oder sonstigen Mittheilung an das Publikum zum Ungehorsam wider die bestehenden Geseze auffordert oder anreizt, wird mit Gefängniß bis zu 6 Monaten bestraft.

Sind durch solche Aufforderung oder Anreizung mehrere Staatseinwohner zum Ungehorsame wirklich veranlaßt worden, so tritt Gefängniß von drei Monaten bis zu zwei Jahren ein.

Art. 17. Wer in öffentlicher Rede oder durch symbolische Darstellungen schriftlich die Dogmen, Bestimmungen und Gewohnheiten der anatischen

τιμωρείται, ὅστις αὐτογνωμόνως σχίζει, ἀφαιρεῖ, ἐλάττει, ρυπαίνει ἢ παραμορφώνει τὰ παρὰ τῆς ἀρχῆς ὑπογεγραμμένα καὶ πρὸς γνωστοποίησιν τοιχοκολλημένα διατάγματα, τὰς ἀποφάσεις, τὰ διπλώματα καὶ ἄλλας δημοσίας εἰδοποιήσεις.

Με φυλάκισιν δὲ τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται, ὅστις περιῦρξαι δημοσίως ἄλλα ἀπόγραφα τῆς ἀρχῆς.

Β'. Εὐθέρισις τῆς εἰς ἀρχὴν ὀφειλομένης τιμῆς.

Ἄρθ. 20. (158) Ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίους τόπους παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸν δῆμον, δυσφημεῖ, λοιδορεῖ μὲ περιφρονητικὸν χλευασμὸν, ἢ δι' ἀπειλητικῶν ἢ στασιαστικῶν ἐκφράσεων, προσβάλλει τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, ἢ προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μίσος, ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν πράξεών της, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ὅστις ὅμως ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Διὰ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς εὐσεβήτου συζητήσεως τῶν πράξεων τῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθ. 21. (159) Με φυλάκισιν δύο ἐβδομαδῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις καθυβρίζει δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήματων, ἢ ἀπειλῶν, ἐλασφημεῖ ἐγγράφως διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ διὰ ζώσης χλευάζει, ἢ λοιδορεῖ, Βασιλικὸν ἀξίωμα, ἢ ἀρχὴν, ὄρκωτὸν κριτήριον, ἢ ὑπάλληλον τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ δήμου, ἢ ἓνα τῶν ὄρκωτων, ἐνῶ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, ἢ διὰ τινὰ σχέσιν τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ὕβριστὴν, ἢ καθόσον ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὰ δημοσία καθήκοντά της, καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκασιν, ἐνεκα τινὸς διατάξεως τῆς ἀρχῆς, ἢ ἐξ ἀπειθείας πρὸς ταύτην.

Ἐὰν ἡ ὕβρις γενῆ εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν, καταγινώσκειται φυλάκισις δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθ. 22. (160) Ὅστις δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήματων, ἢ ἀπειλῶν καθυβρίζει φυλακὰς, χωροφύλακας, κλάτορας δικαστηρίων, δικηγόρους, ἐμπορομεσίτας (courtiers) συμβολαιογράφους ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπηρετάς, διὰ τὸ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἐνῶ ἐνεργοῦσι ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομαδῶν.

Ἄρθ. 23. (161) Ἐὰν οἱ εἰς τὸ 21 ἄρθρον ἀναφερόμενοι δημοῖοι ὑπάλληλοι, ἢ ἀρχαί, αἰκισθῶσιν, ἐνῶ ἐνεργοῦν τὰ καθήκοντά των, καὶ ἐνεκα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, οἱ ἔνοχοι τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν γενομένης δὲ τῆς αἰτίας εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν, καταγινώσκειται τότε ἡ ποινὴ τῆς εἰρητῆς.

Ἄρθ. 24. (162) Ὅσακις αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι αἰκίαι γίνονται κατὰ δημοσίων ὑπηρετῶν, ἐνεκα τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας των ἢ διαρκούντων αὐτῶν, οἱ πράξαντες τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως ἐξ μηνῶν.

Γ. Περιῦρξις τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Ἄρ. 25. (163) Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὁ ἐνοχος περιῦρξεως τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Διάταξις γενική.

Ἄρθ. 26. (148 .2) Ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἀρθροῖς ἀναφερομένων ἐξυβρίσεων, μόνον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 δυσμενῶν αἰτίαςων ἢ ἀλήθεια, ἀποδεικνυσμένη, ἀπαλλάττει τὸν προσβάλλοντα τῆς ἐνεκα τούτων ποινῆς διὸ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἢ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαραδέκτος.

ΚΕΦ. Ε.

Περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς τιμῆς.

Α. Ψευδῆ καταμήνουσις.

Ἄρθ. 27. (334) Ὅστις καταμήνουσις εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐνεκα ἀξιοποιοῦ τινὸς πράξεως, ἀνθρώπου, τοῦ ὁποῦ γνωρίζει τὴν ἀθωότητά, ἢ δὲ καταμήνουσις του εἶναι τοιαύτη, ὡσεὶ δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀνάκρισιν κατὰ τοῦ καταμηνοθέντος, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδῆ καταμηνούσει μὲ φυλάκισιν.

1) Δύο μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμηνουθεῖσα πράξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς κακούργημα.

2) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμηνουθεῖσα πράξις ἦαι πλημμέλημα.

3) Δύο ἐβδομαδῶν μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν αὕτη ἀποτελῆ πειθαρχικὴν τινὰ παράδοσιν, ἢ πταίσμα.

Β. Συκοφαντία.

Ἄρθ. 28. (335) Ὅστις προσάπτει εἰς ἄλλον ἐν γνώσει δι' ἐξωδίου διαφημίσεως, ἢ διαδόσεως, ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, δημοσίως, ἢ κρυφίως, πράξιν τινὰ, ἢ τίς, ἐὰν ἀλήθειαν, ἢ θελεν ἐθέσει τὸν ἐνοχοποιούμενον εἰς ἀνάκρισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ συκοφαντίᾳ μὲ φυλάκισιν.

1) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ προσαπτομένη πράξις ἦναι κακούργημα.

2) Δύο ἐβδομαδῶν μέχρις ἐνὸς ἐτους, ἐὰν ἡ αὕτη ἦναι πλημμέλημα.

3) Τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνός, ἐὰν ἡ αὕτη ἦναι πειθαρχικὴ παράδοσις, ἢ πταίσμα.

qui s'opposent en général aux bases de la religion et de la morale, et qui sont d'ailleurs contraires à la religion et aux bonnes moeurs.

3° Quiconque cherchera à excuser les actions que les lois taxent de criminelles.

Dans les cas de récidive l'emprisonnement sera de six mois au plus.

CHAPITRE VIII.

Sur les actes qui s'opposent au respect du à l'autorité.

A. de l'outrage aux déclarations officielles et aux copies des actes de l'autorité publique.

Art. 19 (153) Sera puni d'un emprisonnement d'un mois à un an, quiconque, de son propre gré, déchirera enlevra, souillera, outragera, défigurera les ordonnances, décisions, diplômes, et toutes publications officielles qui seraient revetues de la signature de l'autorité et qui sont affichés afin que le public en prenne connaissance.

Art. 20 Sera puni d'un emprisonnement d'un mois au plus, quiconque outragera publiquement d'autres copies d'actes officiels.

B. de l'insulte à la dignité de l'autorité,

Art. 20. (158) Sera puni d'un emprisonnement trois mois à deux ans, quiconque dans une assemblée ou dans un lieu public, en présence de plusieurs personnes, accusera, méprisera, raillera ou diffamera les actes du gouvernement, soit par paroles par écrits par représentations, par emblèmes ou par symboles; quiconque attaquera séditieusement le gouvernement, cherchera à exciter contre lui le mépris public.

Outre ces circonstances quiconque manifestera du mépris contre le gouvernement, sera puni d'un emprisonnement de trois mois au plus.

La liberté de discuter décevement sur les actes des ministres n'est pas interdite par ce règlement.

Art. 21 (159) Sera puni d'un emprisonnement de deux semaines à deux ans, quiconque injuriera par paroles, actions, menaces, diffamations, écrits représentations, soit: une autorité royale, une dignité publique, un juge, un employé de l'état ou d'une municipalité dans l'exercice de leurs fonctions, ou a cause de quelques rapports existants entre le fonctionnaire et le diffamateur, ou surtout quand ce dernier aura été porté à l'outrage par un sentiment de vengeance ou par insubordination.

Si l'insulte a lieu dans une seance publique de juges celui qui s'en sera rendu coupable sera condamnée à un emprisonnement de deux à cinq ans.

Art. 22. (160) Sera puni d'une emprisonnement de six semaines au plus, qui conque par des paroles, ou des menaces, insultera des gardiens, des gendarmes des huissiers de tribunaux, des avocats des avouée, des notaires ou autres fonctionnaires publics en ce qui concerne l'exercice de leurs fonctions ou tandis qu'ils sont en service.

Art. 23 (161) Sera puni d'un emprisonnement de deux a cinq ans: quiconque se portera envers les autorités designées par l'art. 21, a des voies de fait, tandis qu'elles sont dans l'exercice de leurs fonctions ou parcequ'elles les exercent.

Si l'outrage a lieu dans une seance judiciaire tenue publiquement, le coupable sera puni d'une condamnation aux travaux forcés.

Art. 24 (162) Sera puni; d'un emprisonnement d'un mois a six mois quiconque se rendra coupable de l'attentat prévu par le précédent art. 23 contre des fonctionnaires publics a cause des actes de leur emploi ou durant l'exercice de leur fonctions.

C. De l'outrage fait aux signes du mérite des autorités.

Art. 25 (163) Sera puni d'un emprisonnement d'un mois au plus quiconque se rendra coupable d'ouvrage envers les signes du mérite des autorités Règlement général.

Art. 26 (148—12) Lorsque la vérité des accusations malveillantes dont l'art. 19 fait mention peut être prouvée, dans ce cas seulement, la personne qui aura fait l'insulte pourra être absoute et dispensée de la peine encourue. Mais dans toute autre circonstance la démonstration de la vérité est inadmissible.

CHAPITRE IX.

De l'attaque faite à l'honneur.

A Fausse dénonciation.

Art. 27. (334) Quiconque dénoncera à l'autorité pour action coupable une personne dont-il connaît

Kirche oder einer andern mit Bewilligung der Regierung tolerirten Religion durch verachtenden Spott oder schmachende Ausdrücke angreift, wird mit Gefängniss bis zu drei Monaten und beim Rückfall bis zu sechs Monaten bestraft.

Art. 19. Wer durch öffentliche Rede, Lehre, Schritt oder bildliche Darstellung zum Skandal anderer sich auf eine Weise ausspricht, welche die schuldige Ehrfurcht gegen den Weltschöpfer verletzt; wer solche Grundsätze, Meinungen oder Gesinnungen ausspricht, welche wider die Grundlagen der Religion und Sittenlehre überhaupt gerichtet oder sonst für Religion oder Sitten von gemeinverderblicher Beschaffenheit sind; wer Handlungen zu rechtfertigen sucht, welche vom Gesez als Verbrechen oder Vergehen charakterisirt sind, ist mit Gefängniss bis zu drei Monaten, beim Rückfall bis zu sechs Monaten zu bestrafen.

CAPITEL D.

Von Handlungen gegen die der Obrigkeit schuldige Ehrfurcht.

I. Verunglimpfung obrigkeitlicher Bekanntmachungen und Ausfertigungen.

Art. 19. Wer die von der Obrigkeit unterzeichneten und zur Bekanntmachung angehefteten Verordnungen, Entschliessungen, Patente und andere öffentliche Anzeigen eigenmächtig abreisst, hinwegnimmt, beschädigt, verunreinigt oder verunstaltet, ist mit Gefängniss von einem Monat bis zu einem Jahr zu bestrafen.

Wer andere obrigkeitliche Ausfertigungen öffentlich verunglimpft, ist mit Gefängniss bis zu einem Monat zu bestrafen.

II. Beleidigung der Amtsehre.

Art. 20. Wer in öffentlicher Versammlung oder an öffentlichen Orten in Anwesenheit mehrerer Personen oder in öffentlichen Schriften oder bildlichen Darstellungen oder andern Mittheilungen an das Publikum, die Staatsregierung oder deren Handlungen durch Verläumdung, Schmahung, verachtenden Spott, durch drohende oder aufrührerische Reden angreift, oder anderswie Hass oder Verachtung gegen die Regierung oder deren Handlungen zu erregen trachtet, soll mit Gefängniss von drei Monaten bis zu zwei Jahren, wer aber ausser diesen Voraussetzungen der Staatsregierung Verachtung bezeigt, mit Gefängniss bis zu drei Monaten bestraft werden.

Durch die gegenwärtige Bestimmung soll jedoch die Freiheit der aständigen Diskussion über die Handlungen der Minister nicht beschränkt werden.

Art. 21. Wer eine königliche Stelle oder Behörde oder ein Geschworenengericht oder einen Beamten des Staats oder der Gemeinde oder einen einzelnen Geschwornen während der Amtsausübung oder wegen eines Amtsverhältnisses zu dem Beleidiger oder in Beziehung auf das Amts-Verhältniss überhaupt, insbesondere aus Rache wegen einer obrigkeitlichen Verfügung oder aus Ungehorsam gegen dieselbe, durch beschimpfende Worte, Bewegungen oder Drohungen beleidigt, schriftlich, durch symbolische Zeichen lästert, oder mündlich verspottet oder schmätzt, soll mit Gefängniss von zwei Wochen bis zu zwei Jahren bestraft werden.

Hat die Beleidigung in öffentlicher Gerichtssizung stattgefunden, so tritt Gefängnisstrafe von zwei bis fünf Jahren ein.

Art. 22. Wer durch beschimpfende Worte, Bewegungen oder Drohungen Wachen, Gendarmen, Gerichtsboten, Advokaten, Notare, Mäkler oder andere öffentliche Diener wegen ihrer Dienstes-Verrichtungen, oder bei Ausübung derselben beleidigt, wird mit Gefängniss bis zu sechs Wochen bestraft.

Art. 23. Sind die in Art. 21 erwähnten öffentlichen Beamten oder Behörden während oder wegen der Ausübung ihres Amtes thätlich misshandelt worden, so sind die Schuldigen mit Gefängnisstrafe von zwei bis zu fünf Jahren zu belegen. Haben die thätlichen Misshandlungen in öffentlicher Gerichtssizung statt gefunden, so ist die Strafe des Arbeitshauses zu erkennen.

Art. 24. Wenn die in dem vorhergehenden Artikel bezeichneten Misshandlungen gegen öffentliche Diener wegen oder während ihrer Dienstes-Verrichtungen ausgeübt worden sind, so sollen die

Γ. Εξυβρισίς τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 29. (336) Ὅστις ἐκτός τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς καταμνησύσεως, ἢ συκοφαντίας, προσβάλλει διὰ λόγου, ἢ δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου, δυσφημῶν, λοιδορῶν, χλευάζων αὐτὸν περιφρονητικῶς, ἢ προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματα, ὄψεις, ἢ φρονήματα περιφρονητικὰ, εἴτε ἀναφέρεται ὀνομαστικῶς ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καθ' οἰκονομίαν τρέπον χαρακτηρίζεται, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας περιστάσεις μετ' φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

1) Ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς δύναται νὰ ἔχη ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑποληψίαν τοῦ ὑβρισθέντος, εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματος του, καὶ εἰς τὴν πρόδόν του.

2) Ἐὰν ἡ προσβολὴ ὡς ἐκ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, καὶ τῶν μέσων αὐτῆς, διήγειρον ἰδίως τὴν κοινὴν περιέργειαν.

3) Ἐὰν αὐτὴ ἀπαιτῆται εἰς πρόσωπα, τὰ ὅποια διὰ τὴν τάξιν των, ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δικαίον ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ ἰδιαιτέρον σέβας καὶ τιμὴν.

Ἡ παρουσία δύο, ἢ πλείονων τοιούτων περιστάσεων ἰσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία.

Ἄρθρ. 30. (338) Φυλάκισις δύο ἐβδομάδων μετρίως δύο ἐτῶν καταγινώσκειται, ὡς ἄδικη ἢ προσβολὴ τῆς τιμῆς ἀσβήνεται εἰς οἰκογένειαν, εἰς πολιτικὴν, ἢ θρησκευτικὴν σωματοῖον, ἢ κοινωνίαν, εἰς τὰξιν ἢ εἰς κλάσιν ἀνθρώπων, ἢ εἰς ἔθνος ὁλόκληρον, ἢ ὡς ἄλλως διαδίδονται ἐναντίον τοιαύτης ὁμάδος ὁδῶσι, ἢ φρονήματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐκθέσωσι ταύτην εἰς γενικὴν καταφρόνησιν, ἢ εἰς τὸ δημόσιον μῖσος.

Αἱ κατὰ τάξεως ἢ κλάσιως ἀνθρώπων ἀπευθυνόμεναι προσβολαὶ καταδικάζονται κατ' ἐγκλησιν ἐκάστου μέλους τῆς προσβαλλομένης τάξεως, ἢ κλάσεως ἀνθρώπων ἢ δὲ ἐγκλησιν ἐκάστου μέλους τοῦ προσβληθέντος ἔθνους τότε μόνον εἶναι δεκτὴ, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ προσβληθέντος ἔθνους.

Ἄρθρ. 31 (339) Ἐὰν συνηπηρετοῦντες καθ' ἓν χρόνον ἰκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των, προσβάλλωσι τὴν τιμὴν ἄλλων, εἴτε ὁ ἀνώτερος μετὰ τῶν αὐτῶν ὑπερεπίδησε τὰ συγκεχωρημένα ὅρια ὡς πρὸς τὸν ὑπὸ κληθὲν του, εἴτε οὗτος δὲν ἀπέδωκε πρὸς ἐκείνους τὴν χρεωστούμενην ὑποταγήν, ἢ τὸ σέβας, ἢ ἄλλως συνέβη ἀπρεπὴς τις πράξις ἢ ἔκφρασις μετὰ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν διατελούντων, τοιαύται περὶπτώσεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται, ὅχι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ κατὰ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις καὶ κατὰ τοὺς περὶ παραβάσεως τῶν καθήκοντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὅρισμούς.

Δ. Γενικοὶ ὅρισμοί.

Ἄρθρ. 32. (340) Ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ ψευδοῦς καταμνησύσει, ἢ συκοφαντίᾳ, ἐὰν κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 27 καὶ 28 ἀποδείξῃ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης προσάψεως· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποδείξεως ταύτης δὲν ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς διὰ πάσαν ἄλλην ὑβρίν, ἢ τις δὲν ἠθέλην εἶσθαι ἀναγκαιῶς συνηρημένῃ μετ' τὴν προσαπτομένην πράξιν.

Ἄρθρ. 33. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ὡς πρὸς τὴν προσβολὴν τῆς τιμῆς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρ. 29 καὶ 30 εἶναι ἀπαραδέκτος, ἐκτός ἐὰν ἡ προσβολὴ, καίτοι μὴ ἐκβήτουσα τὸν προσβαλλόμενον εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν, ἀπευθίσταται εἰς δημόσιον ὑπὸ κληθὲν, ἢ ὑπὸ κληθὲν τοῦ Κράτους, καὶ ἀφορᾷ σχέσιν τινὰ τῆς δημοσίας αὐτοῦ ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ διὰ μετρίων ἀποδείξεων δὲν εἶναι δεκτὴ.

Ἄρθρ. 34. (341) Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀποδείξις τῆς ἀληθείας συγχωρεῖται, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων ἀποδείχθη ἐντελῶς, τιμωρεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὁ προσβάλλων μετ' τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ποινῆς, ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς ἦτον χωρὶς ἀνάγκην ἰδίως δυσμενὲς ἢ ἐὰν ὁ τόπος, ὁ χρόνος, καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔγινεν ἡ προσβολὴ, τὴν κατέστησαν ἰδίως δυσμενῆ ἢ ἀπρεπῆ.

Ἄρθρ. 35. (342) Ὅστις ἀνταποδίδει διὰ τῶν ἴσων τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἐξυβρίσιν, τιμωρεῖται μὲν κατὰ λόγον τῆς εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην ἐμπεριχομένης προσβολῆς τῆς τιμῆς, μολοντοῦτο ὁ προσηρηθεὶς ἐρεθισμὸς θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ἀνυβρίσαντα αἰτία μετριάσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 36. (343) Αἱ εἰς τὰ ἀρθρα 27—30 ἀναφερόμεναι προσβολαὶ τῆς τιμῆς δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδ' ἀποδεικνύονται, εἰμὴ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος.

Τὰ ἐν περιπτώσει τοιούτων προσβολῶν γενομένα ἐγγράφα, σημεία, ἢ συμβολικαὶ παραστάσεις, καταλαμβάνονται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Ἰδιαιτέροι ὅρισμοὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας προερχομένων κακοουρημάτων καὶ πλεημμελημάτων.

Α'. Ἐπιβαρύνουσα ἰδιότης.

Ἄρθρ. 37. (344) Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθεροτυπίας

trait l'innocence, et si la dénonciation est de nature à pouvoir donner lieu à une instruction contre le dénoncé, sera puni comme coupable de fausse dénonciation :

1°. De deux a cinq ans de prison, si l'action dénoncée est regardée par la loi pénale comme un crime.

2°. De 3 mois à 2 ans de prison si l'action dénoncée n'est que répréhensible.

3°. De deux semaines à trois mois de prison si l'action dénoncée n'est qu'une transgression de quelque règlement disciplinaire ou si elle n'est considérée que comme une faute.

B. Calomnie.

Art. 28 (235) Quiconque attribuera à un autre, en répandant un bruit, par paroles ou par écrits, une action qui, si elle était crue, entrainerait une instruction judiciaire sera puni pour calomnie d'un emprisonnement :

1°. De trois mois à deux ans si l'action attribuée est un crime

2°. De deux semaines à un an si l'action attribuée n'est que répréhensible.

3°. De trois jours à un mois si l'action n'est qu'une faute, ou si n'est considérée que comme une transgression à un règlement disciplinaire.

C. Insulte faite à l'honneur.

Art. 29 (336) Quiconque, excepté dans les cas de fausse dénonciation et de calomnie attaque par parole par écrit ou par représentation symbolique l'honneur d'autrui, en le diffamant, en l'outrageant en le raillant avec mépris ou en lui attribuant des qualités, des pensées ou des opinions méprisables, en désignant la personne outragée par son nom ou d'une manière quelconque, sera puni d'un emprisonnement de six mois au plus, dans les circonstances suivantes :

1°. Si la nature de l'attaque peut avoir une influence nuisible à la réputation de la personne insultée, par rapport à son rang, à son état, et à son avancement.

2°. Si par le lieu, l'époque, et les circonstances l'insulte a particulièrement excité la curiosité publique :

3°. Si l'insulte est dirigée contre des personnes qui par leur rang et leur autres rapports sociaux ont droit au respect et à la veneration du diffamateur.

La presence de deux ou de plusieurs des circonstances ci-dessus indiquées sera regardée comme circonstance aggravante par rapport à la peine.

Art. 30 (338) Sera puni d'un emprisonnement de deux semaines à deux ans, quiconque se rendra coupable d'une insulte à l'honneur, d'une famille, d'une corporation civile ou religieuse, d'une société, d'un ordre ou d'une classe d'individus, d'une nation entière, ou quiconque répandra d'une façon quelconque contre un nombre semblable de personnes des idées des opinions ou des pensées qui exposeraient celle masse au mépris général ou à la haine publique.

Toute attaque dirigée contre un ordre d'individus ou contre une nation étrangère seront poursuivies judiciairement sur la requête de chaque membre de la nation, de l'ordre, ou de la classe d'individus attaqués, et la citation des individus appartenants à une nation étrangère ne peut être admisible, que dans le cas ou le même droit serait reconnu aux grecs, par le gouvernement de ladite nation.

Art. 31 (339) S'il arrive que des collègues, dans l'exercice de leurs fonctions, attaquent l'honneur l'un de l'autre, si le supérieur outrepassé les bornes de son autorité sur l'employé subalterne, si ce dernier ne rend pas à son supérieur en rang la soumission et le respect qui lui sont dus, si de part ou d'autre quelque action ou expression inconvenante se produit entre des fonctionnaires publics, ces cas ne pourront être jugés d'après les dispositions de la présente loi, mais d'après les réglemens disciplinaires et leurs dispositions relatives à la transgression des devoirs des employés et des fonctionnaires de l'état.

D. Dispositions générales.

Art. 32 (346) Sera exempté de punition quiconque ayant été accusé de fausse dénonciation ou de calomnie, pourra, dans les cas prévus par l'article 27 et 28, démontrer la vérité de l'imputation

Thaeter mit Gefängniß von einem Monat bis zu sechs Monaten bestraft werden.

III. Verunglimpfung der Zeichen obrigkeitlicher Würde.

Art. 25. Wer sich eine Verunglimpfung wider die Zeichen der obrigkeitlichen Würde zu Schulden kommen lässt, wird mit Gefängniß bis zu einem Monate bestraft.

Allgemeine Bestimmung.

Art. 26. Von den in den vorhergehenden Artikeln genannten Beleidigungen befreit die nachgewiesene Wahrheit nur jener in Art. 12 erwähnten schweren Beschuldigungen den Beleidiger von der dessfallsigen Strafe. In jedem andern Falle ist also die Darthung der Wahrheit unzulässig.

KAPITEL E.

Von Angriffen auf die Ehre.

I. Falsche Denunciation.

Art. 27. Wer gegen Jemand, dessen Unschuld ihm bekannt ist, wegen einer strafbaren Handlung bei der Obrigkeit eine Anzeige macht, welche so beschaffen ist, dass sie gegen diesen eine Untersuchung veranlassen kann, soll wegen falscher Denunciation bestraft werden; mit Gefängniß

1. von 2 Jahren bis zu 5 Jahren, wenn die angezeigte Handlung durch die Strafgesetze als Verbrechen bezeichnet ist;

2. von 3 Monaten bis zu 2 Jahren, wenn die angezeigte Handlung ein Vergehen;

3. von 2 Wochen bis zu 3 Monaten, wenn dieselbe eine Disciplinar- oder Polizei-Uebertretung begründet.

II. Verleumdung.

Art. 28. Wer einem Andern durch aussergerichtliche Ausstreuung oder Verbreitung, schriftlich oder mündlich, öffentlich oder heimlich eine Handlung wissentlich angedichtet, welche, wenn sie wahr wäre, den Beschuldigten einer gerichtlichen Untersuchung aussetzen würde, soll wegen Verleumdung bestraft werden; mit Gefängniß

1. von 3 Monaten bis zu 2 Jahren, wenn die angedichtete Handlung ein Verbrechen;

2. von 2 Wochen bis zu einem Jahre, wenn sie ein Vergehen;

3. von 3 Tagen bis zu einem Monate, wenn sie eine Disciplinar- oder Polizei-Uebertretung ist.

III. Ehrenbeleidigung.

Art. 29. Wer ausser den Fällen einer falschen Denunciation oder Verleumdung die Ehre eines andern durch Læsterung, verachtenden Spott, oder durch Anschuldigung verächtlicher Eigenschaften, Meinungen oder Gesinnungen in Rede, Schrift oder bildlicher Darstellung widerrechtlich angreift, mag der Angegriffene namentlich genannt oder sonst auf irgend eine Weise kenntlich bezeichnet sein, soll unter nachstehenden Umständen mit Gefängniß bis zu sechs Monaten gestraft werden.

1. Wenn die Beschaffenheit des Ehrenangriffs nachtheiligen Einfluss auf die bürgerliche Achtung des Beleidigten, die Verhältnisse seines Standes, seinen Geschäftsbetrieb und sein Fortkommen haben kann.

2. Wenn der Angriff durch Ort, Zeit oder Mittel desselben ein besonderes Aufsehen erregt hat.

3. Wenn derselbe gegen Personen gerichtet ist, welche nach ihrem Stande oder nach andern Verhältnissen von dem Beleidiger besondere Achtung oder Ehrerbietung zu fordern berechtigt sind.

Das Vorhandensein zweier oder mehrerer solcher Umstände gilt als besonderer Erschwerungsgrund.

Art. 30. Ist ein Ehrenangriff an einer Familie, einer politischen oder religiösen Körperschaft, oder Gemeinheit, einem Stande oder einer Classe von Menschen, oder einem ganzem Volke begangen, oder sind sonst gegen eine solche Gesamtheit Meinungen oder Gesinnungen verbreitet worden, welche dahin abzielen, dieselbe der allgemeinen Verachtung oder dem öffentlichen Hasse auszusetzen, so tritt Gefängniß von zwei Wochen bis zu zwei Jahren ein.

Die Angriffe gegen einen Stand oder Classe von Menschen werden auf Berufung eines jeden Mitgliedes des angegriffenen Standes oder Classe von Menschen verfolgt. Die Berufung eines jeden Gliedes des angegriffenen Volkes kann nur dann angenommen werden, wenn dasselbe Recht auch den Griechen bei der Regierung des angegriffenen Volkes eingereimt wird.

πρὸς ἐκτέλεσιν κακοουργήματος, ἢ πλημμελήματος, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τινὰ ἐπιβαρύνουσαν αἰτίαν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπιβάλλεται πάντοτε, ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως, καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἕκαστον μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν· εἰς δὲ τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐπὶ μὲν κακοουργημάτων καταγινοσκέται συγχρόνως καὶ παῦσις τοῦ ἐπιτηδεύματός του παντελῆς, ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων κατὰ μὲν πρώτην καὶ δευτέραν φασὶν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ παῦσις προσωρινὴ ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἐπιβάλλεται πάντοτε παῦσις τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν δὲ οὗτος περιπέσῃ καὶ αὖθις εἰς τοιοῦτον πλημμέλημα, παύεται ὀλοτελῶς.

Β'. Ἀποτελέσεις.

Ἄρθρ. 38. (345) Τὰ κακοουργήματα καὶ πλημμελήματα τῆς ἐλευθεροτυπίας δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ ἀφοῦ ἀποτελέσθησαν ἤδη.

Ἀποτελεσθέντα δὲ εἶναι ταῦτα, ἅμα τὸ ἀξιοποιεῖν σύγγραμμα, ἢ συμβολικὴ παράστασις, ἢ ἄλλη πρὸς τὸ δημοτικὸν ἀνακοίνωσης δημοσίως ἢ κρυφίως δοθῆ εἰς ἐμπόριον, ἢ ἄλλως πῶς βληθῇ εἰς κυκλοφορίαν.

Γ'. Καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 39. (346) Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφορῶσα τὰ εἰς τὸν τύπον ἀναγόμενα κακοουργήματα, ἢ πλημμελήματα, πρέπει, ἅμα κατασταθῆ τελειώδικοι, νὰ δημοσιεύεται διὰ τριῶν παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου προσδιοριζομένων ἐγγυῶν ἐφημερίδων, ἢ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, μὲ δαπάνην τοῦ καταδικασθέντος.

Ἐὰν δὲ ἡ κατηγορία ἔῃ ἀντικείμενον ἐγγύριον τινὰ ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, ὃ ἐκδότις χρεωστῆ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐφημερίδα τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς τῶν ὑπὸ προσεχῶν ἡμερῶν, ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἰκοσιν ἕως διακοσίων δραχμῶν καὶ ἀναγκάζεται νὰ τὴν καταχωρήσῃ.

Ἄρθρ. 40. (347) Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἔχει ἐπακόλουθον καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ κατακριθέντος συγγράμματος.

Δ'. Ἐξακολούθησις τῆς καταχρήσεως τοῦ τύπου.

Ἄρθρ. 41. (348) Ὅστις μετὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, καταδικαστικῆς συγγράμματος, ἐξακολουθεῖ νὰ διαδίδῃ, ἢ νὰ τυπῶν ἐκ νέου, νὰ ἐκδίδῃ ἢ ἐκδότῃ, ἢ κατ' ἐμπορίαν τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἐπιτίθει εἰς ἑαυτὸν τὸν μέγιστον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ε'. Εὐθύνη.

Ἄρθρ. 42. (349) Ὑπόκειται εἰς εὐθύνην διὰ τὰ ἀξιοκατάκριτα συγγράμματα

- 1) Ὁ συγγραφεὺς, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ ὅτι, οὔτε εἰς τὴν τύπωσιν, οὔτε εἰς τὴν ἐκδοσιν, εἶλαβε μέρος·
- 2) Ὁ ἐκδότης, ἐὰν δὲν παραστήσῃ, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ συγγραφεὺς, καὶ ὅτι μόνον κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἐπέχει τὴν ἐκδοσιν·
- 3) Ὁ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότης, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφεῖα, ἢ τὸν κυρίως ἐκδότην·
- 4) Ὁ τυπογράφος, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφεῖα, τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην·
- 5) Ὁ διαδίδων τὸ σύγγραμμα, καὶ ὁ παραγγέλλας τὴν διάδοσιν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν φανερώσῃ τὸν συγγραφεῖα, τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν, ἐκδότην, ἢ τὸν τυπογράφον.

Ἄρθρ. 43. (350) Ὁμοίως μὲ τὸν διαδίδοντα (ἄρθρ. 42 ἀριθ. 5) εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ὁ βιβλιοπώλης, ἐὰν πωλῇ ἀξιοκατάκριτον τι σύγγραμμα, τὸ ὅποιον παρέλαβε δι' ἄλλης παρὰ τὴν τακτικὴν ὁδὸν τῆς βιβλιοπωλείας, ἢ τὸ ὅποιον δὲν φέρει τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ συγγραφεῖα, τοῦ κυρίως, ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν, ἐκδότου, ἢ τοῦ τυπογράφου, οὔτε τὴν συνήθη χρονολογίαν τῆς τυπώσεως, ἢ τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὴν ἤδη γενομένην κατάσχεσιν.

Ἄρθρ. 44. (351) Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ὁρίζονται ἰδίως τὰ ἑξῆς·

- 1) Δι' ἕκαστον ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, δίδει λόγον ὅτι ὑπεύθυνος συντάκτης αὐτῶν, καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου.
- 2) Ἐὰν ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ ὁ συγγραφεὺς ἀποδείξωσιν, ὅτι, ἀνευ εἰδήσεώς των, καταχωρήσῃ ἀξιοκατάκριτον τι ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα ἢ εὐθύνη ἐπίκειται εἰς τὸν ἐργολάβον, τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην, ἢ πάντα ἄλλον αἴτιον τῆς καταχωρίσεως. Ἡ ἐπαγομένη ὅμως παρὰ τοῦ συντάκτου ἀπόδειξις τῆς ἀγνοίας εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν τὸ φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον, εἰς τὸ ὅποιον περιέχεται τὸ ἀξιοποιεῖν ἄρθρον, ὑπεγράψῃ ἰδιοχείρως παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρεδόθῃ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα.
- 3) Ἡ κατὰ τοῦ ἐνὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ §. 1 ἀναφερομένων προσώπων καταδίωξις δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λόγος ἀναβολῆς τῆς δίκης τοῦ ἑτέρου ἐξ αὐτῶν ἰδία κατηγορηθέντος.

Ἄρθρ. 45. (352) Ἐὰν ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου ἀποφύγωσι τὴν δικαστικὴν κατα-

qu'il aura faite. Toutefois la demonstration de la verité ne l'exempte pas de punition pour toute autre insulte qui ne serait pas, de rigueur, attachée à l'action imputée.

Art. 33. La démonstration de la vérité, en ce qui attaque l'honneur d'autrui, est interdite dans les cas prévus par les art. 29 à 30 excepté si l'imputation injurieuse, bien que n'exposant pas celui qu'elle attaque a une enquête judiciaire, se dirige contre un employé de l'état ou contre un fonctionnaire public, ou a rapport à leurs fonctions. Cependant dans ce cas même, la preuve par témoins est interdite.

Art. 34 (341) Dans le cas ou la preuve de la verité est admise, et lorsque cette preuve aura été faite, le minimum de la peine sera infligée, à qui conque aura injurié, si l'injure est ou inconvenante, ou faite sans nécessité, ou si le lieu l'époque et les circonstances de l'injure la rendent maueillante.

Art. 35 (342) Quiconque rendra la pareille à celui qui l'insultera, encourra une punition analogue à l'insulte dont il se sera rendu coupable. Cependant, attendu qu'il aura été excité a ce procédé par une provocation la punition sera moins sévère.

Art. 36 (343) Les attaques dont il est fait mention dans les art. 27 et 30 ne sont point soumises à une instruction judiciaire, et les poursuites ne seront, par conséquent, faites que sur la demande de la personne attaquée.

Les pièces, signes, emblèmes symboles, materiaux de représentations etc. qui serviront de moyen à de pareilles insultes seront toujours saisis par le Tribunal.

CHAPITRE X.

Dispositions particulières relatives aux delits et aux crimes par abus de la liberté de la presse

A. Circonstance aggravate.

Art. 37 (344) L'abus de la liberté de la presse pour l'exécution d'un délit ou d'un crime, est considéré comme circonstance aggravante.

En pareil cas, outre la peine d'emprisonnement, il sera infligé une amende depuis 100 jusqu'à 2,000 drachmes Quant aux gérons responsables du journal ou de l'ouvrage periodique condamné pour crime, il leur sera interdit, pour toujours, d'exercer dorénavant la profession de journalistes ou de gérons responsable.

Dans le cas de première et de seconde condamnation pour délit, une suspension de la publication du journal ou de l'ouvrage periodique, pendant l'espace d'un mois au moins, et de trois mois au plus, sera infligée comme punition.

Dans le cas de troisième condamnation pour délit, la suspension de la publication sera d'une année, et enfin dans le cas de quatrième recidive la publication du journal ou de l'ouvrage periodique sera interdite pour toujours.

B. de l'accomplissement des crimes et délits.

Art. 38 (345) Les crimes et délits de la presse ne sont soumis a une instruction judiciaire, et ne peuvent être condamnés qu'après avoir été accomplis.

Ils seront regardés comme accomplis dès que le corps du crime ou délit, tel que livre, journal, ouvrage periodique, emblème, symbole, ou tout autre moyen de communication secrète ou ouverte faite au public, aura été mis en vente ou mis en circulation d'une manière quelconque.

C Arrêt condemnatoire.

Art. 39 (346) Tout arrêt condemnatoire, relatif aux crimes ou délits de la presse, aussitôt rendu en dernier ressort, sera publié aux frais du condamné par trois journaux ou ouvrages periodiques du pays, désignés par le Président du Tribunal.

Si la condamnation frappe un journal ou un ouvrage periodique, le rédacteur de ce journal de cet ouvrage periodique sera tenu d'intéresser, dans l'espace de huit jours, ladite condamnation dans son propre journal ou ouvrage periodique, sous peine d'être condamné à une amende de 20 à 200 dr. tout en demeurant tenu d'effectuer l'insertion.

Art. 40 (347) Toute condamnation par le tribunal, est suivie de la confiscation immédiate de l'ouvrage condamné,

D. De l'abus de la liberté de la presse.

Art. 41 (348) Quiconque, après la publication d'un arrêt judiciaire, condamnant un ouvrage, continuera à répandre cet ouvrage, l'imprimera de

Art. 31. Wenn in der Ausübung des Dienstes Ehrenbeleidigungen unter Bediensteten vorkommen; mag ein Vorgesetzter gegen seinen Untergebenen die erlaubten Grenzen überschreiten, oder der Untergebene gegen seinen Vorgesetzten die schuldige Subordination oder Achtung verletzen oder sonst eine ungebührliche Handlung oder Aeusserung unter den im Dienste stehenden Personen sich ergeben, so sollen solche Fälle nicht nach gegenwärtigen Vorschriften, sondern nach den Disziplinär-Verordnungen u. nach den Bestimmungen über die Dienstespflicht - Ueberschreitungen der Staatsbeamten und öffentlichen Diener behandelt und bestraft werden.

D. Allgemeine Bestimmungen.

Art. 32. Der wegen falscher Denunciation oder Verläumdung Angeklagte ist von der Strafe frei, wenn er in den Fällen der Artikel 27 und 28 die Wahrheit des gemachten Vorwurfes vollkommen beweist. Dieser Beweis befreit ihn jedoch nicht von der Strafe für jede andere Beleidigung, welche nicht nothwendig mit der angeschuldigten Handlung zusammenhängt.

Art. 33. Die Darstellung der Wahrheit ist in Bezug auf die Ehrenbeleidigung in den Fällen der Art. 29 und 30 unzulässig, ausser wenn der Angriff, ohne etwa den Angegriffenen einer gerichtlichen Untersuchung zu unterwerfen, gegen einen öffentlichen Beamten oder Diener des Staates gerichtet ist, und ein Verhältniss seines öffentlichen Dienstes betrifft; aber auch in diesem Falle ist der Beweis durch Zeugen nicht zulässig.

Art. 34. In den Fällen, wo der Beweis der Wahrheit gestattet wird, und die Wahrheit des Gesagten vollkommen erwiesen ist, wird der Angreifende dessen ungeachtet mit dem Minimum der bestimmten Strafe belegt, wenn die Art des Angriffs ohne Noth und besonders feindselig war, oder wenn der Ort, die Zeit und die Art und Weise, wie der Angriff, denselben besonders feindselig oder anstandswidrig machten.

Art. 35. Wer eine durch Ehrenangriff ihm zugefügte Beleidigung erwidert, ist nach Verhältniss des in dieser Erwiderung liegenden Angriffes auf die Ehre des Beleidigers ebenfalls zu strafen.

Jedoch ist in Ansehung seiner die vorausgegangene Anreizung als besonderer Straf - Milderungs - Grund zu betrachten.

Art. 36. Die in den Artikeln 27 — 30 bezeichneten Angriffe auf die Ehre sind nur auf Verlangen des Betheiligten zur Untersuchung und Strafe zu ziehen.

Die bei solchen Angriffen vorkommenden Schriften, Zeichen oder bildlichen Darstellungen sind jedesmal in gerichtlichen Beschlag zu nehmen.

KAPITEL F.

Besondere Bestimmungen über die Verbrechen und Vergehen durch den Missbrauch der Presse.

I. Erschwerende Eigenschaft.

Art 37. Die Verübung eines Verbrechens oder Vergehens durch den Missbrauch der Presse bildet einen besonderen Erschwerungsgrund.

In solchen Fällen ist jedesmal dem Gefängnis eine Geldstrafe von einhundert bis zweitausend Drachmen beizufügen.

Bei dem verantwortlichen Redakteur des Journals oder der periodischen Schrift wird im Verbrechensfalle zugleich auf gänzliche Einstellung seines Gewerbes erkannt; bei Vergehen kann zum ersten- und zweitemal eine provisioische Einstellung von einem bis zu zwei Monaten eintreten: beim drittemal wird aber immer auf Einstellung von wenigstens einem Jahre erkannt.

Verfällt dieser abermals in ein solches Vergehen, so tritt gänzliche Einstellung ein.

II. Vollendung.

Art. 38. Die Press - Verbrechen und Vergehen sollen nur dann, wenn sie vollendet sind, zur Untersuchung und Strafe gezogen werden.

Vollendet sind dieselben, sobald die sträfliche Schrift, bildliche Darstellung oder sonstige Mittheilung an das Publicum, öffentlich oder heimlich, in Verkehr oder sonst in Umlauf gesetzt worden ist.

III. Verurtheilendes Erkenntniss.

Art. 39. Jedes verurtheilende Erkenntniss gegen Pressvergehen oder Pressverbrechen ist nach erlangter Rechtskraft durch drei von dem Präsidenten des Gerichtes zu bestimmende inländische Zeitungen zu veröffentlichen.

διώξιν δι' αποδράσεως, ή δια τής εκτός του Κράτους δια-
κριβής, δίδει τότε λόγον ό άμέσως επόμενος κατά την διά-
κων άρθρων 42 και 44 αριθ. 1 και 2 διαγραφείσαν σειράν.
Άρθρ. 46. (353) Η παραγραφή των κακουργημάτων
και πλημμελημάτων τής ελευθεροτυπίας ακολουθεί τους
περι παραγραφής γενικούς όρισμούς (άρθρ. 119-122 του
ποινικού νόμου)

Είς τας εφημερίδας και περιοδικά συγγράμματα ή πα-
ραγραφή αρχεται άφ' ής ήμέρας τή παρά του ύπευθύνου
συντάκτου ύπογραφέν άντίτυπον παρεδόθη είς τόν παρά τοίς
πρωτοδικαίς εισαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Παύσματα αναγόμενα είς τόν τύπον και βιβλιεμ-
πορίας.

Κατά γρησις του τύπου και τής βιβλιεμπορίας.

Άρθρ. 47. (535) Όστις τυπώνει και εκδίδει συγγρά-
μματα, ή άλλα φύλλα, διά τινος ιδιωτικού πιεστηρίου,
χωρίς να έχη τή δικαίωμα του μετέρχεσθαι τή τοιούτον έ-
πιτηδεύμα, τιμωρείται με πρόστιμον είκοσι μέχρι διακοσίων
δραχμῶν, και με κράτησιν δύο ήμερών μέχρι δύο εβδομάδων.

Τά ύπάρχοντα άντίτυπα των άνευ άδείας τυπωθέντων
συγγραμμάτων, τά σκεύη τής τυπογραφίας και λιθογραφίας
δημεύονται.

Άρθρ. 48. (536) Με κράτησιν δύο ήμερών μέχρι δύο
εβδομάδων, και με πρόστιμον δέκα μέχρι διακοσίων δρα-
χμῶν, τιμωρείται, όστις, χωρίς να έχη τή δικαίωμα τής
πύργης, μετέρχεται βιβλιεμπορίαν, όστις, άνευ άδείας τής
άρχής, κρατεί ιδιαίτερον αναγνωστήριον, ή συγγραμμάτων
δανευστήριον, όστις ό ίδιος, ή δι' άλλου ήρωποπωλεί (colpor-
teur) συγγράμματα, κηρύττει αυτά δημοσίως ή τά προ-
φέρη είς αγοράν, τά τουχοκολλή, ή τά διασπείρει είς
όδους και είς πλατείας, ή διαδίδει άντίτυπα κατασχέ-
θεισῶν εφημερίδων, ή οίουδήποτε άλλου κατασχθέντος
συγγράμματος.

Τά δι' άσυγχώρητον έμπορίον προμηθεύμενα, ή πα-
ρανόμως είς πώλησιν εκτιθέμενα συγγράμματα, συλλαμβά-
νονται και πωλούνται δι' έξόδων και διά λογαρισμῶν του
πταίστου.

Άρθρ. 49. (537) Βιβλιοπῶλαι, βιβλιοκάπηλοι (bou-
quinnistes), κύριοι λιθογραφικού καταστήματος, δανευστι-
κής βιβλιοθήκης, ή αναγνωστηρίου, χαλκογραφίων και εί-
κνικῶν έμποροι, όφείλουν να κρατῶσι περί των παρ' αὐτοίς,
χάρεν πωλήσεως, ή κυκλοφορίας έναποταμιευμένων συγ-
γραμμάτων, κατάλυγον μονογραφημένων παρά του Διοικη-
τού του τόπου τής κατοικίας των, και φέροντα αύξοντα
αριθμούς σελίδων, και αὐτόν τοῦτον τόν κατάλογον να
δεικνύωσιν είς τόν διοικητήν όσάκις ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ,
άλλ' όχι εκτός τής οικίας, ή του εργαστηρίου των. Όστις
παραλείπει να κρατῆ τόν τοιούτον κατάλογον, ή όστις δέν
τόν συμπληρώνει τουλάχιστον κατά μήνα, καταδικάζεται
είς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Με τήν ποινήν ταύτην συνδέεται και κράτησις τή
πολύ δύο εβδομάδων, όταν αληθῶς ύπάρχοντα συγγράμ-
ματα παρελείφθησαν επίτηδες είς τους καταλόγους, ή είς
τῆς συμπληρώσεις τούτων, ή άναφέρονται με παραλλα-
γήνην επιγραφήν, ή άλλως πως κρύπτονται.

Άρθρ. 50. (538) Πᾶς κύριος τυπογραφίας, ή λιθογρα-
φίας, όφείλει να καταχωρίζη καθ' ήμέραν είς βιβλίον μο-
νογραφημένων παρά του διοικητού του τόπου τής κατοι-
κίας του, και σημειωμένων με αύξοντα αριθμούς σελίδων,
όσα αναδέχεται να τυπώση βιβλία, ή συμβολικῶς παραστά-
σεις, κατά τήν χρονολογικήν τής παραλαβῆς τάξιν, και
με τήν ήμερομηνίαν τής παραδόσεως, ή εκδόσεως τοῦ
άντιτύπου, και να καθυποβάλλη τή βιβλίον τοῦτο κατ'
οίκον, ή επί του εργαστηρίου του, ύπ' όψιν του διοικητού,
όσάκις ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ.

Όστις παραλείπει να κρατῆ τή βιβλίον τοῦτο, ή δέν
τή κρατεί κατά τόν διατεταγμένον τρόπον, καταδικά-
ζεται είς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν,
και είς κράτησιν τουλάχιστον δύο ήμερών.

Άρθρ. 51. (539) Πᾶν συγγράμμα εκδιδόμενον έντός
του Βασιλείου πρέπει να φέρη τή όνομα και τήν κατοικίαν
του τυπογράφου, και τήν κατά τή σύνθησις χρονολογίαν τής
τυπώσεως.

Όσοι των εχόντων τυπογραφίας παραλείπουσι τήν ση-
μείωσιν ταύτην, καταδικάζονται είς πρόστιμον πενήτηκον-
τα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν.

Άρθρ. 52. (540) Τό αὐτό πρόστιμον και προσέτι κρά-
τησις τουλάχιστον τριῶν ήμερών καταγινώσκειται είς τόν
τυπογράφον, τόν ψευδογραφοῦντα όνομα, κατοικίαν και
γρόνον.

Είς τή αὐτή πρόστιμον υποβάλλεται, όστις έμπορεύε-
ται συγγράμματα, τά όποία δέν φέρουσι τή όνομα και
τήν κατοικίαν, ήτοι του συγγραφέως, ή του κυρίως, ή
του κατ' έμπορίαν εκδότου ή του τυπογράφου, όμοῦ με
τήν κατά τή σύνθησις χρονόσημείωσιν τής τυπώσεως, ή

nouveau, le publiera de nouveau comme éditeur,
ou par spéculation, attirera contre lui le maximum
la punition.

E. de la responsabilité.

Art. 42. (349) Sont responsables de tout ouvrage
défendu

1°. l'auteur, s'il ne peut prouver qu'il n'a pris au-
cune part à l'impression ni à l'édition.

2°. l'Editeur, s'il ne prouve pas qu'un autre en
est l'auteur, et que c'est sur sa demande qu'il en a
entrepris la publication.

3°. l'Editeur par spéculation, s'il ne prouve pas
l'auteur et le véritable éditeur.

4°. l'Imprimeur, s'il ne prouve pas le véritable au-
teur et l'éditeur par spéculation.

5°. Celui qui répand l'ouvrage et celui qui en a
commandé la distribution, s'ils ne dénoncent pas
l'auteur, ou l'éditeur par spéculation ou l'impri-
meur.

Art. 43. (350) Le libraire est responsable aussi
bien que le distributeur (art. 42 n° 5) s'il vend un
ouvrage défendu, s'il l'a reçu par un autre moyen que
ceux ordinairement usités dans le commerce de li-
brairie, s'il l'a reçu ne portant pas le nom et la
demeure de l'auteur, ou de l'éditeur par spécu-
lation, ou de l'imprimeur, ou la date de l'impression
ou enfin s'il en connaissait déjà la confiscation.

Art. 44 (351) En ce qui concerne les Journaux
et les ouvrages périodiques il est arrêté:

1°. Le gérant responsable d'un Journal ou d'un
ouvrage périodique, est responsable de tous les ar-
ticles incriminés, en même temps que l'auteur des
dits articles, et ils sont, l'un et l'autre, tenus d'en
rendre compte.

2°. Si le gérant responsable et l'auteur d'un ar-
ticle digne de réprobation, prouvent que cet ar-
ticle a été inséré à leur insu, dans le journal ou
dans l'ouvrage périodique qu'ils publient, la res-
ponsabilité en retombe ou sur l'entrepreneur ou
sur l'éditeur réel, ou sur l'éditeur spéculateur, ou
sur quiconque aura été cause de son insertion. Les
preuves d'ignorance, de la part du gérant respon-
sable, sont inadmissibles si la feuille, le morceau ou
la brochure, contenant l'article incriminé, a été si-
gné de sa main selon la loi, et s'il a été déposé au
parquet du procureur du Roi.

3°. Les poursuites contre l'une des personnes
indiquées dans le présent article, ne peuvent ser-
vir de prétexte pour que le procès contre une autre
personne, accusée pour le même fait, soit différé.

Art. 45 (352) Si le gérant responsable et l'au-
teur d'un article incriminé évitent les poursuites ju-
diciaires en s'évadant, ou en séjournant hors du roy-
aume, celui qui suit après eux, d'après l'ordre in-
diqué par les articles 42 et 44 n°. 1 et 2 sera tenu
de rendre compte du contenu du dit article.

Art. 46 (353) Le paragraphe des crimes et de-
lits de la presse suit les dispositions générales con-
cernant la prescription des articles 19 et 122 de la
loi pénale.

Pour les journaux et les ouvrages périodiques, la
publication date du jour où un exemplaire, signé
par le gérant responsable, a été déposé au parquet
du procureur du Roi.

CHAPITRE XI.

délits concernant la presse et le commerce de
librairie.

Abus de la presse et du commerce des livres.

Art. 47 (535) Quiconque imprime et publie des
ouvrages ou des feuilles, par le moyen d'une presse
particulière, sans avoir le droit d'exercer la profes-
sion d'imprimeur, sera puni d'une amende de 20 à
200 drachmes, et d'un emprisonnement de deux
jours à deux semaines.

Les exemplaires de l'ouvrage imprimé sans per-
mission, et tout le matériel de l'imprimerie ou de
la lithographie seront confisqués.

Art. 48 (536) Sera puni d'un emprisonnement
de deux jours au moins et de deux semaines au plus,
et d'une amende de 10 à 200 drachmes, quiconque,
sans autorisation de l'autorité, tiendra un cabinet
de lecture, ou un établissement pour louer et prêter
des ouvrages.

Quiconque colportera ou fera colporter des li-
vres, les annoncera publiquement, les affichera,
les distribuera, les vendra dans les rues et les
places publiques, et quiconque distribuera des

tungen oder andere periodische Blätter auf Kosten
des Verurtheilten bekannt zu machen.

Hat die Anklage wegen einer inländischen Zei-
tung oder periodischen Schrift statt gefunden, so
ist der Herausgeber verbunden, das Erkenntniß in
diese innerhalb der nächsten acht Tage bei einer
Strafe von zwanzig bis zweihundert Drachmen, und
der geeigneten Zwangseinschreitung zum Vollzuge
einzurücken.

Art. 40. Jeder verurtheilende Gerichtsspruch hat
die Confiscation der als straflich erkannten Schrift
zur Folge.

IV. Fortgesetzter Missbrauch der Presse.

Art. 41. Wer eine Schrift, welche durch gericht-
liches Urtheil als straflich erkannt worden, nach
öffentlicher Bekanntmachung der Urtheils zu ver-
breiten fortfährt, oder aufs neue druckt, herausgibt,
verlegt oder in Umlauf bringt, gegen den soll die
treffende Strafe im höchsten Masse angewendet
werden.

V. Verantwortlichkeit.

Art. 42. Für strafliche Schriften sind verant-
wortlich:

1. der Verfasser, sofern er nicht beweiset, dass
er weder an dem Druke noch an der Heraus-
gabe Theil habe;
2. der Herausgeber, wenn er nicht darthut, dass
ein Anderer der Verfasser, und nur auf dessen
Antrag die Herausgabe unternommen worden
sei;
3. der Verleger, sofern er nicht den Verfasser
oder Herausgeber nachweist;
4. der Druker, wenn er nicht den Verfasser, Her-
ausgeber oder Verleger nachweist;
5. der Verbreiter und wer zur Verbreitung Auf-
trag gegeben hat, sofern er nicht den Verfasser,
Herausgeber, Verleger oder Druker erweislich
macht.

Art. 43. Als Verbreiter (Art. 42 N°. 5) ist auch
der Buchhändler verantwortlich, wenn er eine straf-
liche Schrift absetzt, welche ihm ausser dem Wege
des ordentlichen Buchhandels zugekommen, oder
auf welcher nicht der Namen und Wohnort des
Verfassers, oder des Herausgebers oder des Verle-
gers oder des Druckers nebst der üblichen Zeit -
Bestimmung des Druckes angegeben, oder rücksichtlich
deren eine Beschlagnahme verfügt, und ihm be-
kannt gemacht worden ist.

Art. 44. In Ansehung der Zeitungen und perio-
dischen Schriften wird insbesondere bestimmt:

1. Für jeden in einer solchen Zeitung oder perio-
dischen Schrift vorkommenden straflichen Artikel
haftet der verantwortliche Redakteur und der Ver-
fasser desselben in solidum;

2. wenn der verantwortliche Redakteur und der
Verfasser beweisen, dass ohne ihr Wissen ein straf-
licher Artikel in die Zeitung oder periodische Schrift
eingerückt worden sei, so geht die Verantwortlichkeit
auf den Unternehmer, Herausgeber, Verleger oder
jeden andern über, von welchem die Einrückung
herrührt. Der von dem Redakteur geführte Be-
weis der Unkenntniß ist jedoch unzulässig, wenn
das Blatt, Stück oder Heft, in welchem sich der
strafliche Artikel findet, nach Vorschrift des Geses-
zes von ihm eigenhändig unterzeichnet und beim
Staatsprocurator beim Bezirksgericht hinterlegt
worden ist;

3. die Verfügung gegen eins der in gegenwärtigen
Artikel §. 3 bezeichneten Individuen kann
nicht als Grund dienen, den Process gegen den an-
dern von ihnen, welcher besonders verklagt wor-
den, zu verschieben.

Art. 45. Ist der verantwortliche Redakteur und
der Verfasser des Artikels der gerichtlichen Ein-
schreitung durch die Flucht oder durch den Auf-
enthalt im Auslande entzogen, so haftet die nächst-
folgende Person in der durch die Artikel 42 und
44 N°. 1 und 2 bestimmten Reihe.

Art. 46. Die Verjährung der Pressverbrechen
und Pressvergehen richtet sich nach den allge-
meinen Bestimmungen (Art. 119 — 122) des Straf-
gesetzes.

Bei Zeitungen und periodischen Schriften soll die
Verjährung von dem Tage zu laufen anfangen, an
welchem das von dem verantwortlichen Redakteur
unterzeichnete Exemplar bei dem Staatsprocurator
am Bezirksgericht hinterlegt worden ist.

ὅστις ἐν γνώσει ἐμπορεύεται συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχεσις.

Ἄρθρ. 53. (541 § 1) Πάσης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδομένης ἐφημερίδος, ἢ παντός περιοδικῆς συγγράμματος, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀδιακόπως ὑπεύθυνος τις συντάκτης, καὶ εἰς πᾶν φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετραδίον, ἐφημερίδος τινὸς ἢ περιοδικῆς συγγράμματος, πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ.

Ἄρθρ. 54. Δὲν εἶναι δεκτὸς ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης
1) ὅστις δὲν ἔχει κεκτημένον τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας·
2) ὅστις δὲν συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του·
3) ὅστις εἶναι ἀνεπίδεκτος καταλογισμοῦ, ἰδίως δὲ ὅστις εὐρίσκεται εἰς μίαν τῶν ἐν τοῖς τρισὶν πρώτοις παραγράφοις τοῦ ἄρθρ. 86 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων περιπτώσεων·

4) ὅστις εἶναι φυσικῶς ἀνίκανος νὰ ἐνεργῇ ἀπ' ἐαυτοῦ τὰ ἔργα τοῦ ὑπευθύνου συντάκτη·

5) ὅστις διαγεί εἰς ὑπερσίαν ἰδιωτικὴν ὑπὸ ἄλλον·

6) ὅστις δὲν δύναται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐδιδάχθη τὸνλάχιστον τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς ὅποιονδήποτε διδάσκαλον· μετὰ δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του εἰς ἓν πανεπιστημεῖον ἐντὸς, ἢ ἐκτὸς, τοῦ κράτους.

7) ὅστις δὲν ἔχει ἰδίαν ἀκίνητον περιουσίαν πεντακισχιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον, ἐλευθέραν πάσις ὑποχρεώσεως, οἷον ὑποθήκης, κτλ.

8) ὅστις καταδικάσθη ἀπὸ ἐφ' οἰφθήμερον κακουργήματι, ἢ τετρακίς ἐπὶ πλημμελήματι τοῦ τύπου.

Ἄρθρ. 55. Ὁ θέλων νὰ γενῇ ὑπεύθυνος συντάκτης, ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, καὶ νὰ βεβαιώσῃ προσηγόντως, ὅτι ἔχει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ σημειούμενα προσόντα· ὁ δὲ διοικητὴς, ἀν δὲν ἔχῃ κάμμιαν ἔνστασιν, περὶ ἧς ἀποφασιζέται ἐπὶ ἀναφορᾷ, καλεσθέντος τοῦ διοικητοῦ καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν ἑγγράφον ἀναγνωριστικὸν τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ὡς ὑπευθύνου συντάκτη.

Ἡ δὲ ὑπεύθυνος συντάκτης, μὴ ἔχοντος τὴν ἀνωτέρω ἄδειαν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐκδοσὶς ἐφημερίδος, ἢ περιοδικῆς συγγράμματος, ἐμποδίζεται μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν παρα τοῦ νόμου ὄρισμένων, ὁ δὲ ἐκδότης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πενήτηκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 56. Πάντα τῶν ἔργων τοῦ ὑπευθύνου συντάκτη, διὰ διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ ἢ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὅστις ἔγινε δεκτὸς, γαυρὶς νὰ ἔχῃ τὰ ἀνωτέρω προσόντα, ἢ ἀπώλεσιν ἐν ἑξ' αὐτῶν. Συμπεσούσης περὶ τούτου φιλονεικίας, ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ὀφείλει, ἀμα λαβὼν τὴν διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ ἢ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον κλήσιν τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἀπέχῃ τῶν ἔργων αὐτοῦ, μέχρισὺ ἀπορασιθῇ ἀμετακλήτως πρὸς τῆς ἀρμόδιου δικαστικῆς Ἀρχῆς τὸ ζήτημα· ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐν τῷ προσηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐδαφίῳ δευτέρῳ, ὄρισμένην ποινὴν.

Ἄρθρ. 57. (541 §. 2, 3, καὶ 4) Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης πρέπει νὰ καταβάλλῃ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι ὡς ἐγγύησιν πέντε χιλιάδας δραχμῶν μετρητὰς, ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνονται ἐκάστοτε τὰ πρόστιμα καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα αἱ δαπάναι καὶ ἀποζημιώσεις τῶν βλαφθέντων, εἰς ἃ καταδικάσθη ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης.

Ἐὰν μειωθῇ ἡ ἐγγύησις διὰ τῶν τοιούτων καταδικάσεων, πρέπει νὰ ἀναπληρωθῇ αὐτῆς παραρτήματα καὶ ἐντελῶς.

Ἄρθρ. 58. (542) Ἡ ἐγγύησις παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, καὶ πληρώνεται πρὸς αὐτοῦ 4 τοῖς 0/0.

Ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγύησεως, καθὼς καὶ ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῆς, ὁσάκις κατὰ τὸ προσηγουμένον ἄρθρον 57 πρόκειται νὰ γενῇ, πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅστις κάμνει περὶ τούτου μνησίαν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ἐκδιδόμενον ἀναγνωριστικὸν ἑγγράφον.

Ἡ ἀνεῦ τῆς παρακατάθεσεως τῆς ἐγγύησεως ἐκδοσὶς, ἢ ἐξακολούθησις ἐφημερίδος, ἢ περιοδικῆς συγγράμματος, ἐμποδίζεται, καὶ ὁ ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πενήτηκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 59. (543) Συντάσσεται ἐφημερίδων φιλολογικῶν, ἱστορικῶν, τεχνολογικῶν, ἢ καὶ ἀπλῶς εἰδοποιητικῶν, ἐξαιρουμένων τῆς ἐγγύησεως, καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 54 ἀναφερομένων ἰδιοτήτων καὶ ἔργων.

Ὅσάκις ὁμοῦ οὗτοι παραδέχονται ἄρθρα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον δὲν εἶναι ἀπλῶς φιλολογικόν, ἱστορικόν, ἢ τεχνολογικόν, οὐδὲ φέρουσι τὸν χαρακτήρα ἀπλῆς εἰδοποιήσεως, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεοῦνται οὗτοι, ἐπὶ ποινῇ προστίμου πενήτηκα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, νὰ ἐκπληρώσουν, πρὶν ἢ ἐξακολούθησιν τὴν ἐκδοσὶν τοῦ φύλλου, πάντα τὰ πρὸς ἐκδοσὶν πολιτικῆς ἐφημερίδος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὄρισμένα.

Ἄρθρ. 60. (544) Ἀμα παύση ἢ ἐκδοσὶς τῆς ἐφημερί-

exemplaires de journaux confisqués ou tout espèce d'ouvrages saisis.

Les ouvrages fournis pour une spéculation illicite, ou qui seront illégalement exposés en vente, seront confisqués et vendus aux frais du fauteur.

Art. 49 (537) Les libraires, les bouquinistes les propriétaires d'imprimerie et de lithographie, d'un cabinet de lecture, ou d'une bibliothèque de livres à louer, doivent tenir, de tous les ouvrages qui se trouveront chez eux pour être vendus ou loués, un catalogue, paraphé par le gouverneur et portant le numéro de chaque page; ils seront tenus de présenter ce catalogue au gouverneur toutes les fois que celui-ci le jugera bon, mais toute fois sans être contraints de le sortir de leur maison. Quiconque negligera, de tenir ce catalogue, ou de le compléter au moins une fois par mois, sera condamné à une amende de six à 300 drachmes.

Outre cette amende, un emprisonnement, de deux semaines au plus, sera infligé lorsque des ouvrages qui existeront réellement dans un magasin cabinet ou bibliothèque, auront été à dessein omis du catalogue ou de son supplément, lorsqu'ils y auront été indiqués sous un autre, ou cachés d'un manière quelconque.

Art. 50 (538) Tout propriétaire d'imprimerie ou de lithographie est tenu de marquer tous les jours sur un livre, paraphé par le gouverneur et numéroté à chacune de ses pages, les ouvrages dont il entreprend l'impression; d'y noter le jour on il les aura reçus et le jour où il les aura livrés, le jour ou le premier exemplaire aura paru, il sera tenu de mettre dans sa maison ou dans son magasin, ledit livre sous les yeux du gouverneur, toutes les fois que celui-ci lui en donnera l'ordre.

Quiconque omettra de tenir ce livre, ou de le tenir de la manière sus indiquée, sera puni d'une amende de 10 à 300 drachmes et d'une détention de deux jours au moins.

Art. 51 (539) Tout ouvrage publié dans le royaume portera le nom et le domicile de l'imprimeur, ainsi que la date de l'impression. Tout propriétaire d'imprimerie qui omettra de remplir cette formalité sera puni d'une amende de 50 à 400 drachmes.

Art. 52 (540) Sera puni d'un emprisonnement de trois jours au moins, et d'une amende de 50 à 400 drach. tout imprimeur qui indiquera fausement le nom de l'imprimeur, son domicile ou la date de l'impression d'un ouvrage.

La même amende sera la punition de quiconque débitera des livres ne portant ni le nom de l'auteur de l'imprimeur, ni de l'éditeur, réel ou par spéculation, ni la date de l'impression, et de quiconque fera sciemment le commerce d'ouvrages saisis par l'autorité judiciaire.

Art. 53 (541 §. 1. Tout journal ou tout ouvrage périodique, paraissant dans le royaume, doit avoir sans interruption, un gérant responsable, et chaque numéro, livraison, ou cahier d'ouvrage périodique devra être revêtu de sa signature.

Art. 54 Les qualités obligées de quiconque voudra devenir gérant responsable sont:

1°. de posséder les droits d'indigène.
2°. d'être âgé de vingt cinq ans accomplis.
3°. d'être susceptible de et de ne pas se trouver dans les cas prévus par les trois premières paragraphes de l'article 86 du code pénal.

4°. d'être réellement capable de remplir par soi même les devoirs et les fonctions de gérant responsable.

5°. de prouver qu'on à appris au moins la langue hellénique sous la direction d'un maître; et au bout de cinq ans, à compter de la publication de la présente loi, il faudra, pour être apte à devenir gérant responsable, prouver qu'on à suivi et terminé ses études dans une Université soit du Royaume soit étrangère

6°. d'être propriétaire d'un immeuble d'au moins cinq milles drachmes, libre de tout engagement, ou hypothèque.

7°. de n'avoir jamais été condamné pour crime, et de n'avoir pas subi quatre condamnations pour délit de presse.

Art. 55 Quiconque veut devenir gérant responsable, est tenu de se présenter au gouverneur et de prouver, dans les formes voulues, qu'il possède toutes les qualités exigées par l'article précédent; si le gouverneur n'a rien à objecter, il en fera une déclaration qui doit être faite par écrits, et le Tribunal après l'avoir fait comparaître en sa présence ainsi que

Polizeiübertretungen in Ansehung der Presse und des Buchhandels.

Missbrauch der Presse und des Handels mit Schriften.

Art. 47. Wer ohne Gewerbsberechtigung Schriften oder andere Blätter mittelst einer Privat-Pressen hervorbringt und ausgibt, wird mit Geldbusse von zwanzig bis zweihundert Drachmen und mit Arrest von zwei Tagen bis zu zwei Wochen belegt.

Die vorhandenen Exemplare unbefugt gedruckter Schriften, dann das Schrift- und Steindruckergewerthe werden confiscirt.

Art. 48. Wer ohne Gewerbsberechtigung Handel mit Schriften treibt, wird mit Arrest von zwei Tagen bis zu zwei Wochen, und mit einer Geldbusse von zehn bis zu zweihundert Drachmen belegt; Ebenso: wer ohne obrigkeitliche Erlaubnis eine Leseanstalt oder Niederlage von Schriften zum Ausleihen unterhält, wer selbst oder durch einen andern mit Schriften hausirt, solche öffentlich ausruft, oder zum Verkauf ausbietet, auf den Strassen und Plätzen anheftet oder ausstreuet, oder Exemplare mit Beschlag belegter Journale oder was immer für eine andere mit Beschlag belegte Schrift verbreitet.

Die zum unbefugten Handel angeschafften oder gesezwidrig ausgebotenen Schriften werden mit Beschlag belegt, und auf Kosten und Rechnung des Uebertreters verkauft.

Art. 49. Buchhändler, Antiquare, Inhaber einer lithographischen Anstalt, einer Leih-Bibliothek, oder eines Lese-Instituts, Kupferstich- und Bildhändler sind verbunden, über die bei ihnen vorrathigen zum Verkaufe oder sonst zum Umlaufe bestimmten Schriften ein von dem Gouverneur ihres Wohnorts paraphirtes und mit laufenden Seitenzahlen versehenes Verzeichniss zu führen und selbes, jedoch nicht ausser ihrem Hause oder Laden, eben diesem Gouverneur, so oft er es verlangen wird, zur Einsicht vorzulegen.

Wer dieses Verzeichniss zu führen unterlässt, wer dasselbe nicht wenigstens von Monat zu Monat ergänzt, wird an Geld von zehen bis dreihundert Drachmen bestraft.

Mit dieser Strafe wird Arrest bis zu zwei Wochen verbunden, wenn aus den Verzeichnissen oder deren Nachträgen wirklich vorhandene Schriften absichtlich weggelassen, oder unter veränderten Titeln vorgetragen, oder auf andere Weise verheimlicht werden.

Art. 50. Jeder Inhaber einer Schrift- oder Steindruckerei ist verbunden, in ein von dem Gouverneur des Wohnortes paraphirtes und mit fortlaufenden Seitenzahlen versehenes Buch alle zum Druke übernommene Schriften oder bildliche Darstellungen von Tag zu Tag nach der Zeitfolge der Zustellung und mit Angabe des Datums der Ablieferung oder Ausgabe des Aldrudes unter fortlaufende Zahlen einzutragen und dieses Buch in seinem Hause oder Laden dem bezeichneten Gouverneur auf jedesmaliges Verlangen zur Einsicht vorzulegen.

Wer dieses Buch zu führen unterlässt, oder dasselbe nicht in der vorgeschriebenen Weise führt, wird an Geld von zehen bis dreihundert Drachmen und mit Arrest nicht unter zwei Tagen bestraft.

Art. 51. Jeder im Koenigreiche herauskommenden Schrift soll beigesetzt werden:

Der Name und Wohnort des Druckers, dann die übliche Zeitbezeichnung des Druckes.

Den Inhaber einer Buchdruckerei, welcher diese Beisezung unterlässt, trifft Geldbusse von fünfzig bis vierhundert Drachmen.

Art. 52. Die nämliche Geldbusse und überdiess noch Arrest nicht unter drei Tagen tritt ein gegen den Drucker, welcher Namen, Wohnort oder Zeit falsch angibt.

In gleiche Geldbusse verfällt, wer mit Schriften Handel treibt, auf welchen nicht der Name und Wohnort, entweder des Verfassers oder des Herausgebers, oder des Verlegers oder des Druckers, nebst der üblichen Zeitbezeichnung des Druckes angegeben ist; oder wer wissentlich mit Schriften Handel treibt, hinsichtlich deren die Beschlagnahme verhängt ist.

Art. 53. Für jede im Koenigreiche herauskommende Zeitung oder periodische Schrift soll ununterbrochen ein verantwortlicher Redacteur bestehen, auch auf jedem Blatte, Stücke oder Hefte einer Zeit-

δρα, η του περιοδικου συγγραμματος, δια τα οποια εδωθη η εγγυησις, πρεπει παραυτα να ειδοποιηθη περι τουτου εγγυησις ο Διοικητης, οστις οφειλει να εκδωρη εγγραφον δηλωτικον της παυσεως, και του οτι δεν υπαρχει κατω συντακτου καμμία κατηγορία, αφορωσα την εκδοδεομενην εφημεριδα η το περιοδικον συγγραμμα το δηλωτικον επιδεικνυεται εις το δημοσιον γραμματικον ταμειον, το οποιον παραλαβον αυτο, αποδιει εντος τεσσαρων εβδομαδων, την κατατεθεισαν ποσοτητα της εγγυησεως.

Αρθ. 61. (545) Εξ εκαστου φυλλου, τετραδιου, η εφημεριδος, η περιοδικου συγγραμματος, εκδοδεομενου εντος του Βασιλειου, παραδιδεται προ παντων εις χειρας του παρα πρωτοδικαις εισαγγελεως, η αντεισαγγελεως, παρα του εργολαβου, αμα αρχιση η διανομη, η αποστολη, εν αντιτυπον, φερον εφ εκαστης σελιδος την ιδιοχειρον υπογραφην του υπευθунου συντακτου, και επι τελους σημειωσιν ολογραφον της ημερας και ωρας, καθ ην εγενεν η παραδοσις.

Εκ της παραδοσεως δεν εμποδιζεται η διανομη και η αποστολη ο μη συμμορφουμενος με την διαταξιν ταυτην, ειτε ως προς την παραδοσιν αυτην, ειτε ως προς τινας των διατυπωσεων της παραδοσεως φυλλου, τετραδιου, η τετραδιου, εργολαβος, τιμωρεται με προστιμον εικοσι μετρο διακοσιων δραχμων.

Αρθ. 62. Καταδικασθεντος υπευθунου τινος συντακτου ενεκα πλημμεληματος, η πταισματος αναγομενου εις την τυπον η διαρκουσης της περιοριζουσης την ελευθεριαν αυτου ποινης δημοσιωσιν της επι τη ειθνη αυτου εκδοδεομενης εφημεριδος, η περιοδικου συγγραμματος, δεν δυναται να γενη, ειμη δι' αλλου υπευθунου συντακτου, ηγοντος τας προς τουτου παρα του νομου απαιτουμενας ιδιοτητας. Ο παραβάτης της διαταξεως ταυτης τιμωρεται με φυλακισιν το πολυ δυο μηνων, και με προστιμον πενήντα μεχρι διακοσιων δραχμων.

Αρθ. 63. (546) Ο εκδοτης εφημεριδος, η περιοδικου συγγραμματος, ειναι υποχρεως να καταχωριζη εις το μετα την παραλαβην προσεχες φυλλον, τετραδιον, η τετραδιον, προ παντος αρθρου δωρεαν μεν πασαν επιστημον, η επιστημως επικυρωμενην επανόρθωσιν, αφορωσαν τα εις την εφημεριδα η εις το περιοδικον συγγραμμα του δημοσιουθεντα πραγματα, ωσαυτως δε και πασαν αλλην προς αυτον περτωμενην διορθωσιν εκ μερους προσβληθεντος ιδιωτου καθοσον η ιδιωτικη αυτη διορθωσις δεν υπερβαινει κατω την εκτασιν το διπλοσν του αρθρου, προς ανασκευην του οποιου εφινει. Εις την περιπτωσιν ταυτην η καταχωρισις ειναι ουδεν ηττον υποχρεωτικη ο εκδοτης ημως δυναται να ζητηση το συνθηες της καταχωρισεως δικαιομα δια το επεκεινα του διπλασιου μερους της ανασκευης. Ο παραβάτης καταδικαζεται εις προστιμον δεκα μετρος εκατον δραχμων, και υποχρεουται δια των αρμοδιων καταναγκαστικων μεσων εις την καταχωρισιν.

Αρθ. 64. (547) Οστις παραβαίνων τας δια των αρθρων 51-63 ωρισμενας υποχρεωσεις, τυπονει η εκδιει εκατος του Βασιλειου εφημεριδα, η περιοδικον συγγραμμα, συντασόμενον εντος αυτου, υποβάλλεται επισης εις τας επιβαλλομενας κατω της παραδοσεως των υποχρεωσεων τούτων ποινας, ως να εγινετο η τυπωσις η η εκδοσις εντος του Κρατους.

Αρθ. 65. Απαγορευονται επι ποινή φυλακίσεως ενος μετρος εξ μηνων και προστιμου πενήντα μεχρι πεντακοσιων δραχμων αι εις τας εφημεριδας, η εις αλλα συγγραμματα, εκδοσεις, και αλλα παρατηρησεις των επι ακροατηριου συζητησεων, και εν τω συμβουλιω διασκεψεων πασης οικιας επι εξυδρισε και προσβολη κατω της τιμης συγχορεται δε μόνον απλως η καταχωρισις της αποφασεως, και, κατ' αυτησιν του παθόντος, της εγκλησεως.

Αρθ. 66. Με τα εν τω προηγουμενω αρθρω ποινας τιμωρεται, οστις απευθύνει προκλησεις προς το δημοσιον, η συναγει υπογραφας προς συνδρομην ενεκα αποζημιωσεως των δια δικαστικης αποφασεως επιβληθεντων προστιμων, εξόδων, δαπανων, και ζημιων, η δημοσιουει τα ονόματα των συνδρομητων η οστις υπογράφει εις κατάλογον τούτων συνδρομων. Τα δε συναηροσθέντα γραμματα δημοσιούνται.

Αρθ. 67. (548) Ως περιοδικα συγγραμματα θεωρουνται, οσα εκδιδονται τουλαχιστον απεξ του μηνος ειτε εις τακτικας ειτε, εις ακατακτους περιόδους, η εις μικρότερα, η εις μεγαλότερα, η εις τελεια, η διακεκομμενα φυλλαδια (Hivraisons), εις ομοιον, η εις ανόμοιον σχημα, υπο την αυτην, η υπο εναλλαττομενην επιγραφην.

Αρθ. 68. Παντα τα εις τα άρθρα 47-66 αναφερόμενα πταισματα τιμωρουνται, χωρις να λαμβανωνται υπ' οψιν τα περιεχόμενα των συγγραμμάτων.

Εάν εκ των περιεχομένων προκύπη κακούργημα, η πλημμελημα, επιβάλλεται η επι κακούργηματι, η πλημμεληματι, ποινή, και εις την επιμέτρησην αυτης θεωρεται το συγγρόνωσ πραττεμενον πταισμα ως ιδιαιτέρα επιβαρυντικη αιτία, κατω τα δια του αρθρου 37 ακριβεστερον οριζόμενα.

Αρθ. 69. Ο παρών νόμος εμβαίνει εις ενεργειαν αμέ-

legouverneur, et après avoir entendu le procureur du Roi, lui délivrera l'acte par lequel il est reconnu capable d'exercer la profession de gérant responsable.

Il est défendu à tout journal et à tout ouvrage périodique, de continuer à paraître sans que son gérant responsable ait préalablement obtenu de l'autorité, la permission ci-dessus indiquée et avant qu'il se soit, en tout, conformé aux prescriptions de la loi : et en cas de contravention l'éditeur sera condamné à une amende de 50 à 500 drachmes.

Art. 56. Quiconque aura été admis comme gérant responsable sans posséder toutes les qualités requises, ou qui en aura perdu une, sera suspendu de ses fonctions par ordre du gouverneur ou sur l'invitation du procureur du Roi. S'il survient une discussion à ce sujet, le gérant responsable est tenu, aussitôt après avoir reçu l'ordre du gouverneur ou l'invitation du procureur du Roi, de se présenter à l'audience du Tribunal, et d'interrompre le cours de ses fonctions, jusqu'à ce que la question soit complètement résolue par l'autorité judiciaire compétente, faute de quoi il sera condamné à l'amende prescrite par le paragraphe 2 du précédent article 55.

Art. 57 (541 § 2, 3 et 4) Le gérant responsable devra déposer en son propre nom une somme effective de 5,000 dr. qui servira de cautionnement et garantira le paiement des amendes, punitions pécuniaires, frais judiciaires, ou indemnités envers les personnes lésées, auxquels le gérant responsable pourrait être condamné.

Si par quelque condamnation, la somme de 5,000 drachmes formant le cautionnement était diminuée, elle devra être reconstituée immédiatement et avant que le journal ou l'ouvrage périodique puisse paraître.

Art. 58 (542) Le cautionnement sera déposé à la caisse d'amortissement qui en paiera les intérêts au taux de quatre pour cent.

L'acte de dépôt du cautionnement, ainsi que de son rétablissement toutes les fois que d'après le précédent art. 57 il s'agit de le faire, seront soumis au gouverneur qui en fera mention dans l'acte de reconnaissance qu'il délivrera au gérant responsable, d'après les dispositions de l'art. 55.

Art. 59 (543) Les rédacteurs de journaux Littéraires, scientifique, technologiques, ou simplement d'annonces, sont exemptés de l'obligation de fournir un cautionnement, et des conditions requises par le précédent article 54.

Dans le cas où ces journaux contiendront des articles dont le contenu ne serait pas uniquement littéraire, scientifique, ou qui ne seraient pas composés d'annonces, leur rédacteur sera condamné à une amende de 100 à 500 drachmes. Dans ce cas à moins de se voir condamné à payer une amende de 50 à 500 drachmes, ils seront tenus de remplir, avant de continuer leur publication, les formalités, prescrites par la présente loi, relatives à la publication des journaux politique.

Art. 60 (544) Lorsqu'un journal ou un ouvrage périodique, pour lequel un cautionnement aura été déposé, cessera de paraître, le gouverneur devra en être averti immédiatement, et celui-ci sera tenu de délivrer un acte annonçant cessation du dit journal ou ouvrage périodique, et déclarant qu'il n'existe aucune accusation contre le rédacteur, relativement au journal. Cette déclaration étant présentée à la caisse d'amortissement, celle-ci remboursera, quatre semaines après, la somme déposée un cautionnement.

Art. 61 (545) Le publicateur de toute feuille, de tout cahier de journal ou d'ouvrage périodique paraissant dans le royaume, est tenu de déposer entre les mains du procureur du Roi près le tribunal de première instance, ou entre les mains de son substitut, un exemplaire portant, sur chaque page, la signature du gérant responsable et sur la dernière page devront être inscrits, en toutes lettres, le jour et l'heure de la livraison.

De cette formalité il ne résulte aucune obstacle à la distribution livraison et expédition du journal ou de l'ouvrage périodique. Quiconque ne se conformera point aux dispositions de ce règlement soit en ce qui concerne la déposition à faire au procureur du Roi, soit en ce qui à rapport aux deux autres formalités prescrites par le présent article, sera condamné à une amende de 20 à 200 drachmes.

Art. 62 Tout journal ou ouvrage périodique,

tung oder periodischen Schrift sein Name genannt sein.

Art. 54. Als verantwortlicher Redacteur wird nicht angenommen:

1. wer nicht das Indigenatsrecht erworben hat;
2. wer nicht bereits sein 25tes Jahr erreicht hat;
3. wer der Zurechnung nicht fähig ist, besonders aber, wer in eine der in den drei ersten Paragraphen des Artikel 86 des Strafgesetzes bezeichneten Kategorien gehört;
4. wer physisch unfähig ist, die Geschäfte des verantwortlichen Redactors selbst zu übernehmen;
5. wer im Privatdienst unter einem Anderen steht;
6. wer nicht nachweist, dass er wenigstens die altgriechische Sprache bei irgend einem Lehrer erlernt hat.

Nach fünf Jahren aber von Herausgabe des gegenwärtigen Gesezes an, dass er seine Studien an einer Universität im Aus- oder Inlande vollendet hat;

7. wer nicht wenigstens ein eigenes unbewegliches Vermögen von fünftausend Drachmen frei von jeder Verpflichtung als Hypothek etc. besitzt;

8. wer einmal wegen was immer für eines Verbrechens oder viermal wegen Pressvergehen verurtheilt worden ist.

Art. 55. Wer verantwortlicher Redacteur werden will, muss beim Gouverneur erscheinen und gehörig nachweisen, dass er die im obigen Artikel bezeichneten Eigenschaften besitzt. Der Gouverneur ertheilt, wenn kein Hinderniss entgegen steht, worüber das zuständige Gericht nach Vernehmung des Gouverneurs und des Staatsprocurators entscheidet, demselben die schriftliche Anerkennung seiner Fähigkeit zum verantwortlichen Redacteur.

Die Herausgabe einer Zeitung oder periodischen Schrift durch einen verantwortlichen Redacteur, welcher die obige Erlaubniss der Verwaltungsbehörde nicht hat, wird bis zur Erfüllung der vom Gesez gegebenen Vorschriften verhindert, und der Herausgeber mit einer Geldbusse von fünfzig bis fünfhundert Dr. bestraft

Art. 56. Derjenige, welcher als verantwortlicher Redacteur angenommen wurde, ohne die obigen Eigenschaften zu besitzen, oder wer eine derselben verlor, legt auf Befehl des Gouverneurs oder auf unmittelbare Vorladung des Staatsprocurators in die Audienz das Geschäft als solcher nieder. Entsteht Streit hierüber, so muss der verantwortliche Redacteur sogleich nach Empfang des Befehls des Gouverneurs oder der Vorladung des Staatsprocurators in die Audienz, sich seines Geschäftes enthalten, bis die Frage von der zuständigen gerichtlichen Behörde unwiederruflich entschieden ist; sonst verfällt er in die im vorhergehenden Artikel im zweiten Absatze bestimmte Strafe.

Art. 57. Der verantwortliche Redacteur muss unter seinem eigenen Namen in baarem Gelde eine Kaution von fünftausend Dr. leisten, von welcher jedesmal die Bussen und Geldstrafen, die Gerichtskosten, Ausgaben und Entschädigungen der verletzten Personen, in welche der verantwortliche Redacteur verurtheilt wird, zu nehmen sind.

Wird die Kaution durch solche Verurtheilungen vermindert, so muss sie sogleich wieder bis zum vollen Betrage ergänzt werden.

Art. 58 Die Kaution soll bei der Staats-Schulden-Tilgungs-Kasse hinterlegt, und von dieser mit vier vom Hundert verzinst werden.

Die geschehene Hinterlegung derselben, so wie ihre Ergänzung, wo solche nach dem vorhergehenden Art. 57 statt zu finden hat, ist bei dem Gouverneur nachzuweisen, welcher dessen in der von ihm nach Art. 55 ausgestellten Anerkennungsurkunde Erwähnung thut.

Das Unternelmen einer Zeitung oder periodischen Schrift, welche vor Hinterlegung der Kaution herausgegeben oder fortgesetzt wird, ist einzustellen, und der Unternehmer an Geld von 50 bis zu 500 Dr. zu bestrafen.

Art. 59. Redacteurs von gelehrten, wissenschaftlichen und technischen Zeitungen und Zeitschriften, so wie von blossen Anzeigeblättern, sind von der Kautionsleistung und von den in Art. 54 bezeichneten Eigenschaften und Bestimmungen befreit. Wenn dieselben jedoch Artikel aufnehmen, welche nicht einfach gelehrten, wissenschaft-

σως, ἀφῆς δημοσιευθῆ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 137-153 καὶ 158-163, 196, 334-353 καὶ 535-549 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου. Εἰς δὲ τοὺς συντάκτας ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἔκδοσις ἤρχισε πρὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους δίδεται ἑμμηνοσ προεστμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου 54 §. 7.

Μετὰ τὸ μῆνισ οὗ τοῦτο διάστημα ὀφείλουσ νὰ συμμορφωθῶσι καὶ ὡς πρὸς αὐτὰς μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 70. Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ. ΣΜΑΛΤΣ. ΚΡΙΕΖΗΣ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ. Α. ΠΟΛΥΖΟΙΔΗΣ. ΠΑΙΚΟΣ.

réglement sera puni d'une amende de 10 à 100 drachmes, sans que pour cela le transgresseur soit dispensé de l'insertion.

Art. 64 (547) Quiconque, contrairement aux dispositions des articles 51 et 63 de la présente loi, publiera ou imprimera, hors du royaume, un journal ou un ouvrage périodique rédigé en Grèce, sera condamné, comme si l'impression et la publication s'étaient réellement faites dans l'intérieur du Royaume.

Art. 65. Il est défendu, sous peine d'un emprisonnement d'un mois à six mois et d'une amende de 50 à 500 drachmes, de faire, dans les journaux ou dans les ouvrages périodique, des réclamations ou observations sur les discussions ou délibérations du conseil judiciaire dans un procès ayant pour objet l'insulte ou l'attaque faite à l'honneur personnel.

Il ne sera, en pareil cas, permis d'insérer que la décision du tribunal et, sur la demande de la personne attaquée, l'acte d'accusation.

Art. 66 Sera puni des peines prononcées par l'article précédent:

Quiconque fera appel au public, ouvrira une suscription pour l'indemniser des amendes, frais, dépenses, et dommages supportés à la suite de condamnation judiciaire, et quiconque publiera la liste des souscripteurs qui l'auront secouru. Le montant d'une semblable collecte sera confisquée.

Art. 67 (548) Sont considérés comme ouvrages périodiques, tous ceux qui paraissent au moins une fois par mois, à des époques fixes ou non, en livraisons grandes ou petites, complètes ou incomplètes dans un format égal ou inégal, sous un titre semblable ou différent.

Art. 68. Toutes les contraventions indiquées dans les articles 47 et 66, seront punies sans que le contenu des ouvrages soit pris en considération.

Si un délit ou un crime résulte du contenu des ouvrages, la peine encourue par ce crime ou délit sera infligée à son auteur, et dans l'application de la loi, la contravention sera considérée comme circonstance aggravante, d'après ce que prescrit l'article 37.

Art. 69 La présente loi sera mise en vigueur immédiatement après sa publication, et à partir de ce moment les articles 137, 334, 353, 535 et 549 de la loi pénale du 18 (30) Décembre 1835 sont abolis et déclarés nuls.

Il est cependant accordé, aux rédacteurs de journaux et d'ouvrages périodiques dont la publication a commencé avant le 1er novembre de l'année courante, un délai d'un mois, à dater de la publication de la présente loi, pour se mettre en mesure de remplir les conditions prescrites par le §. 7 de l'article 54; à l'expiration de ce délai, ils sont tenus de se conformer à tous les réglemens de cette loi.

Art. 70 Nos secrétaires d'état, aux départemens de la justice et de l'intérieur sont chargés de la promulgation et de l'exécution de la présente loi.

Athènes, le 23 Novemb. (5 Decemb) 1837.

Ο Θ Ω Ν

RUDHART, SCHMALTZ, A. G. KRIEZIS, N. G. BOTASIS, A. POLYZOIDES, A. PAIKOS.

dont le gérant responsable sera condamné pour délit de presse, sera suspendu pendant toute la durée de la peine encourue par le dit gérant responsable, à moins qu'il ne puisse se faire représenter par un autre gérant responsable possédant toutes les qualités prescrites par la loi. Quiconque transgressera ce règlement, sera puni d'un emprisonnement de deux mois au plus et d'une amende de 50 à 200 drachmes.

Art. 63 (546) L'Editeur de tout journal ou ouvrage périodique est tenu d'insérer, immédiatement et gratis, dans sa feuille ou son cahier, et avant tout autre article, toute réfutation officielle ou officiellement approuvée, relative aux choses contenues dans son journal ou ouvrage périodique. Il est également tenu d'insérer de la même manière la réponse d'une personne attaquée en tant que cette réponse ne dépasse pas du double, l'article en réfutation duquel elle a été écrite; mais, attendu que dans ce cas l'insertion n'est pas moins obligatoire, l'éditeur aura toutefois le droit de réclamer le prix ordinaire d'insertion pour l'indemniser du double espace de la réponse.

Toute transgression des dispositions du présent

dienz und über die Berathung im Rath eines jeden Prozesses wegen Beleidigung und Angriff auf die Ehre verboten. Gestattet ist allein die einfache Einrückung der Entscheidung und auf Verlangen des Leidenden Theiles auch die Appellation.

Art. 65. Mit der im vorhergehenden Artikel bezeichneten Strafe wird belegt, wer Aufforderungen an das Publikum richtet, oder Unterschriften zum Beitrag für Entschädigungen der durch richterlichen Ausspruch auferlegten Geldbussen, Ausgaben, Kosten und Entschädigungen sammelt oder die Namen der Beitragenden bekannt macht, oder wer sich in den Verzeichnissen solcher Subscribenten unterschreibt. Die zusammengebrachten Gelder werden aber confiscirt.

Art. 67. Als periodische Schriften sind alle diejenigen anzusehen, welche wenigstens einmal im Monat erscheinen, es sei in regelmässigen oder unregelmässigen Zeitabschnitten, in kleineren oder grösseren, in vollendeten oder abgebrochenen Lieferungen, in gleichem oder verschiedenen Format, unter gleichem oder wechselndem Titel.

Art. 68. Alle in den Artikeln 47 — 66 bezeichneten Vergehen werden bestraft, ohne dass dabei auf den Inhalt der Schriften Rücksicht genommen wird.

Ergiebt sich aus dem Inhalte ein Verbrechen oder Vergehen, so wird die Verbrechens- oder Vergehensstrafe erkannt, und bei Bemessung derselben das gleichzeitig begangene Polizeivergehen als besonderer Erschwerungsgrund nach den genaueren Bestimmungen des Art. 37 angesehen.

Art. 69. Das gegenwärtige Gesetz tritt unmittelbar nach seiner Veröffentlichung in Kraft. Von demselben Tage an werden die Art. 137 bis 153, 158 — 163, 196, 334 — 353 und 535 — 549 des Strafgesetzes vom 18. (30.) Decbr. 1833 aufgehoben. Den Redakteurs von Zeitungen und periodischen Schriften, deren Herausgabe vor dem ersten Novbr. d. J. begonnen hat, wird ein einmonatlicher Termin vom Tage der Bekanntmachung des Gesetzes an gegeben, um ihren Verpflichtungen Art. 54 §. 7 nachzukommen. Nach diesem Zeitraume von einem Monate müssen sie auch in Bezug auf diese den Bestimmungen des gegenwärtigen Gesetzes nachgekommen sein.

Art. 70. Unsere Ministerien der Justiz und des Innern werden mit der Bekanntmachung und dem Vollzuge des gegenwärtigen beauftragt.

Athen, den 23. Novbr. (5. Decbr.) 1837.

Ο Τ Τ Ο.

RUDHART, SCHMALZ, A. G. KRIEZIS, N. G. BOTASIS, A. POLYZOIDES, A. PAIKOS.

lichen oder technischen Inhaltes sind, oder die Eigenschaft blosser Anzeigen nicht an sich tragen, so ist gegen sie auf eine Geldbusse von 100 bis zu 500 Drachmen zu erkennen.

In diesem Falle werden sie bei Strafe einer Geldbusse von 50 bis zu 500 Dr. verpflichtet, bevor sie die Herausgabe des Blattes fortsetzen, alle zur Herausgabe einer politischen Zeitung im gegenwärtigen Gesetze gegebenen Vorschriften zu erfüllen.

Art. 60. Sobald die Herausgabe der Zeitung oder periodischen Schrift, für welche die Kaution geleistet worden, aufhört, ist dem Gouverneur davon schriftliche Anzeige zu machen.

Derselbe hat hierüber, und dass gegen den Redacteur keine Anklage hinsichtlich der herausgegebenen Zeitung oder periodischen Schrift besteht, eine Bescheinigung auszustellen, die bei der Staatsschuldentilgungs-Kasse vorzuzeigen, und gegen deren Aushändigung sodann innerhalb vier Wochen die Kautionssumme zurückzuerstatten ist.

Art. 61. Von jedem einzelnen Blatt, Stück oder Heft einer im Königreiche herauskommenden Zeitung oder periodischen Schrift ist vor Allem, so wie die Austheilung und Versendung beginnt, durch den Unternehmer ein auf jeder Seite mit der eigenhändigen Unterschrift des verantwortlichen Redacteurs versehenes Exemplar in die Hände des Staatsprocurators oder dessen Substituten am Bezirksgerichte nieder zu legen, mit in Weiten beigefügter Angabe des Tages und der Stunde, wenn die Hinterlegung geschehen ist.

Durch die Uebergabe wird die Vertheilung und Versendung nicht gehindert. Der Unternehmer, welcher diese Bestimmung vernachlässigt, sei es in Bezug auf die Uebergabe selbst oder auf einige der Formalitäten der Uebergabe des Blattes, Heftes oder Stücks, wird mit einer Geldbusse von 20 bis zu 200 Drachmen bestraft.

Art. 62. Ist ein verantwortlicher Redacteur wegen eines Polizei-Vergehens oder Uebertretung in Bezug auf die Presse verurtheilt, oder so lange die seine Freiheit beschränkende Strafe dauert, kann die Veröffentlichung der unter seiner Verantwortlichkeit erscheinenden Zeitung oder periodischen Schrift nur durch einen anderen verantwortlichen Redacteur statt finden, welcher die hierzu vom Gesetze erforderten Eigenschaften besitzt.

Der Uebertreter dieser Bestimmung wird mit Gefängnis bis zu 2 Monaten, und mit einer Geldbusse von 50 bis zu 200 Drachmen bestraft.

Art. 63. Der Herausgeber einer Zeitung oder periodischen Schrift ist schuldig in Beziehung auf die in derselben vorgetragenen Thatsachen vor allem jede amtliche oder amtlich beglaubigte Berichtigung unentgeltlich, wie auch jede andere von Seiten einer angegriffenen Person ihm zukommende Berichtigung sogleich nach deren Mittheilung in das nächstfolgende Blatt, Stück oder Heft aufzunehmen, soferne diese Privatberichtigung in der Ausdehnung nicht das Doppelte des Artikels übersteigt, zu dessen Widerlegung er geschrieben wurde. In diesem Falle ist die Einrückung nicht weniger obligatorisch. Der Herausgeber kann jedoch die gewöhnlichen Einrückungsgebühren für das Mehr als das Doppelte der Widerlegung ansprechen. Der Uebertreter wird zu einer Geldbusse von 10 bis zu 100 Drach. verurtheilt, und durch die geeigneten Zwangsmassregeln zur Einrückung verpflichtet.

Art. 64. Wer mit Umgehung der in den Art. 51 bis 64. festgesetzten Verbindlichkeiten eine Zeitung oder periodische Schrift, welche im Königreiche redigirt wird, in Auslande drucken oder verlegen lässt, ist den gegen die Verletzung dieser Verbindlichkeiten bestimmten Strafen ebenso unterworfen, als wenn der Druck oder Verlag im Inlande besorgt würde.

Art. 65. Bei Strafe des Gefängnisses von einem bis zu sechs Monaten und einer Geldbusse von 50 bis zu 500 Drachmen sind die Explicationen und andere Bemerkungen in den Journalen oder anderen Schriften, über die Discussionen in der Au-